

RESPONSABILITATEA GENERATIEI TINERE

- LIBERTATE SI ANARHIE IN MANIFESTAREA PERSONALITATII
- „PRIVITORI CA LA TEATRU“

- 318 790 LEI FURATI CU ACTE IN REGULĂ (Ecouri la articolul „O mare familie erodată de cîteva familii“)
- REZONANȚA LEMNULUI LA SLĂTOARA (Descripție Moldaviei)
- Romanul folleton: OCHII DOCTORULUI KING

- Cum arată harta turistică a Bucureștilui?
- Cum vor funcționa secțiile de subingineri?

SATIRĂ ȘI UMOR

- Rezultatele concursului „VĂ PRICEPEȚI LA FOTBAL?“

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5954

8 PAGINI — 30 BANI

SÎMBĂȚĂ 13 IULIE 1968

Scrisori către tînărul care-și alege profesia (X)

Calculatoarele în economie

Acad. Grișora Moisil

Pe oremuri, cînd un negustor vroia să facă negoț se chibzua el singur, își făcea socotelile lui, avea speranțele lui și dacă toate astea ieșeau bine, omul se înstărea, dacă nu sârăcea. Astăzi în statele capitaliste există un număr mare de întreprinderi foarte mari, iar în statele socialiste marile întreprinderi de stat. Marile trusturi și ministerele au nevoie să-și planifice producția, cheltuielile, vânzarea, stocurile, organizarea șantierelor etc. De exemplu, dacă cineva își făcea o casă mică, construia cu mina lui, trebuia să aducă pămîntul pe care îl avea și să depoziteze în cămăruța curte și cărămizile, și varul, dar nu era necole să fie prea deștept ca să știe că ferestrele și clănjele de la usă era bine să le cumpere mai tîrziu. Evident, că acest sistem gospodăresc nu mai e valabil

(Continuare în pag. a VII-a)

Incepe o nouă zi de muncă pe șantier

VIZITA PREȘEDINTELUI REPUBLICII TUNISIENE, HABIB BOURGUIBA

Recepție oferită de

președintele Republicii Tunisiene

Vineri seara, președintele Republicii Tunisiene, Habib Bourguiba, a oferit în sala de marmură a Casei Sclintei o recepție în onoarea președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu.

Au participat Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Emil Bodnaru, Chivu Stoica, Paul Niculescu-Mizil, Virgil Trofin, Ilie Verdet, vicepreședinți ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători de instituții centrale și organizații obștești, personalități

ale vieții științifice și culturale, generali și ofițeri superiori, ziaristi.

Au luat parte persoanele oficiale care îl însoțesc pe președintele Tunisiei în vizita în țara noastră.

Erau prezenți șefi de misiuni diplomatice și alți membri ai corpului diplomatic acreditat în București.

Au fost intonate imnurile de stat ale celor două țări.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de cordialitate

(Agerpres)

În pag. 7: Reportajul asupra desfășurării vizitei

ELECTRIFICAREA CĂII FERATE BUCUREȘTI-BRAȘOV ÎN STADIU AVANSAT

Lucrările de electrificare a magistralei feroviare „nr. 1“ a țării se află într-un stadiu avansat. Recent, în graficele întreprinderilor specializate ale Ministerului Căilor Ferate s-a consemnat terminarea sistemărilor complexului Gării de Nord. Această lucrare a cuprins amenajarea de linii și prelungirea celor existente, montarea de noi macare și dispozitive de ramificație a traseelor. De asemenea, s-au instalat arcele pentru susținerea cablurilor aeriene, iar între Chitila și Fodul Grant a început verificarea parametrilor tehnici ai firului de contact.

Electrificarea acestui sector cu un trafic foarte mare se desfășoară fără întreruperi de circulație trenurilor. Prima locomotivă electrică va intra în Gara de Nord la începutul anului viitor.

(Agerpres)

Primoare spre zona de sud a orașului Pitești

SATISFACȚIILE ȘI DECEPTIILE DEBUTULUI ÎN CARIERA DIDACTICĂ

in județele Cluj, Maramureș și Zalău

Dezideratul major al școlii are în vedere formarea celor mai buni cetățeni. Dar concepția de „cel mai bun cetățean“ se conturează în funcție de idealurile etice, politice și sociale ale națiunii. Sistemul de educație pe care îl promovează școala urmărește doar atingerea unor asemenea înălțimi. Societatea noastră se caracterizează prin eforturile multilaterale îndreptate spre încheierea unui sistem de educație care să corespundă tradițiilor și aspirațiilor națiunii. Noua lege a învățămîntului, adoptată recent de Marea

Adunare Națională, trasează coordonatele perfecționării și modernizării metodelor de predare, desăvîrșind adaptarea școlii la nevoile societății, la mijloacele și condițiile materiale de existență. Toate aceste măsuri vizează îndeosebi promovarea unei pedagogii moderne, care să lege și să integreze școala și viața. În acest context, profesorului devine specialistul chemat nu numai să transmită cunoștințe de la catedră, ci, mai ales, să-l învețe pe elevii cum să le dobîndească singuri; să le arate mijloacele și să le inspire

dorința s-o facă. Cunoștințele științifice a elevilor, setea lor de cunoaștere se cer călăie la flacăra științei profesoriului; nu a unui profesor oarecare, ci a unui profesor foarte bun.

din Nordul Transilvaniei, am vizitat școlii, am stat de vorbă cu profesori. Este îmbucurător să constatăm că pretendenții oameni acordă o mare prețuire activității didactice. Foarte mulți dintre tinerii absolvenți și-au amenajat gospodăriile frumose, au căpătat un binecîștigat prestigiu în rîndul localității. Am întâlnit însă și școlii unde

în locul profesorilor tînării, ucii la catedră au plînditori — de obicei absolvenți ai liceului care nu au reușit la concursul de admitere în facultate. În județul Cluj, de pildă, aproape 200 de profesori din promoția 1967 nu s-au prezentat în școlile unde au fost repartizați. Nu sînt puțini acei absolvenți care fiind repartizați în localități îndepărtate — în județele Zalău, Maramureș — s-au prezentat la inspectoratele școlare pentru a obține „negativă“ — adică un act care să legitimeze neprezentarea la post. Au recurs la această mane-

vră speriați, probabil, de condițiile mai deosebite ale școlii — desigur, nu la nivelul celor de care au beneficiat în căminele studențești — uitînd că și ei sînt chemați să pună umărul la creșterea unor condiții optime, că și lor le revine rolul de a lupta pentru o organizare mai bună, pentru introducerea unor modalități de lucru mai judicioase, pentru denunțarea unor mentalități retrograde.

ADRIAN VASILESCU
(Continuare în pag. a V-a)

nera ei în practică a început la 16 iunie cînd, tot la Hunedoara, a avut loc o constatare la care au participat cîteva sute de brigadieri. Vîrstnicii au venit să le redea fragmente din epopea pe care au realizat-o cu 20 de ani în urmă, iar tinerii și-au adus cu ei visurile, planurile de viitor pe care și le-au făcut pentru a continua și, în același timp, a cinsti tradițiile înaintașilor. Deși cele două generații sînt despărțite de ani mulți la număr, visurile lor zboară la aceeași altitudine, dăruirea, se consumă la aceeași temperatură.

Vorbindu-le tinerilor, vechii brigadieri revieți vremi care au intrat deja în legendă. Sînt amintite greutăți, bucurii, drame, clipe de neuitată fericire.

Dar cîte nu sînt de povestit? Rememorarea tuturor seamănă cu un murmurat de vînt sosit de departe. Cineva aduce vorba de nunta. Pare nevosimil să se vorbească de nunta pe șantier. Și totuși e real. Alături lucrău băieții și fete, se împrieteneau, se iubeau. Intru-atît de dese au devenit nunțile, încît atunci cînd forurile superioare erau înformate despre activitatea brigăzilor, un capitol se referea neapărat și la nunțile. „Cîte nunți au avut loc în perioada respectivă“.

Pentru Victor Cocea aflat aici de față, e un titlu de mîndrie să arate ori de cîte ori are prilejul, că el sînt

AL. BĂLGĂDEAN
(Continuare în pag. a IV-a)

PRIMIRI LA TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

AMBASADORUL AUSTRIEI

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a primit vineri 12 iulie 1968 pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Austriei la București, dr. Johann Manz, în legătură cu plecarea sa definitivă din țara noastră.

În cadrul primirii, care s-a desfășurat într-o atmosferă

cordială, președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, a înmînat dr. Johann Manz ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a, care i-a fost conferit de Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România pentru contribuția adusă la dezvoltarea relațiilor bilaterale dintre Republica Socialistă România și Republica Austria.

DELEGAȚIA PARLAMENTARĂ CHILIANĂ

Vineri dimineața, tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit delegația parlamentară chiliană condusă de Luis Fernando Luengo, vicepreședinte al Senatului Republicii Chile, care se află într-o vizită în țara noastră, la invitația Marii Adunări Naționale.

Au participat Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, și C. Paraschivescu-Bălăceanu, deputat în M.A.N.

A fost de față Rolando Stein, însărcinat cu afaceri ad-interim al Republicii Chile la București.

În timpul întrevederii, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, au fost abordate probleme privind dezvoltarea colaborării între cele două țări, precum și unele aspecte ale situației internaționale actuale.

AMBASADORUL U. R. S. S.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit vineri, 12 iulie 1968, pe ambasadorul

extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. la București, A. V. Basov, la cererea acestuia.

Primirea s-a desfășurat într-o atmosferă tovarășească.

Prezentarea scrisorilor de acreditare președintelui Consiliului de Stat de către ambasadorul R. S. Cehoslovace la București

La 12 iulie a.c., președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste

Cehoslovace la București, Karel Kurka, în legătură cu prezentarea scrisorilor de acreditare.

(Cuvîntările rostite în pag. a VII-a).

scrisori de pe șantiere

COLOCVIUL GENERATIILOR

O voce de bărbat, plină și răsunătoare s-a revărsat peste zăpezile mulțimii: — Și acum să strigăm tovarășii cu toții: de trei ori ca la brigadă!

La invitația omului de pe scenă, mulțimea, într-un singur glas, a replicat prompt!

lor brigadieri de acum 20 de ani, care au lucrat pe șantierele naționale ale tineretului de la Bumbești-Livezeni, Salva-Vișeu, Agnita-Botorca, Hunedoara și altele.

Ideea unei astfel de întâlniri a avut-o comitetul județean al U.T.C. și transpu-

O EMOȚIONANTĂ ÎNTILNIRE ORGANIZATĂ DE COMITETUL JUDEȚEAN AL U.T.C. HUNEDOARA, ÎNTE FOȘȚII ȘI ACTUALII BRIGADIERI DE PE ȘANTIERUL BUMBEȘTI-LIVEZENI

— Hei-rup, hei-rup, hei-rup bun!

Nu ne aflăm la vrema careu organizat pe unul din șantierele de muncă patriotice ale tineretului, ci la grădina de vară a întreprinderii de construcții siderurgice din Hunedoara, unde peste 3.500 de tineri au avut în mijlocul

dar cîte nu sînt de povestit? Rememorarea tuturor seamănă cu un murmurat de vînt sosit de departe. Cineva aduce vorba de nunta. Pare nevosimil să se vorbească de nunta pe șantier. Și totuși e real. Alături lucrău băieții și fete, se împrieteneau, se iubeau. Intru-atît de dese au devenit nunțile, încît atunci cînd forurile superioare erau înformate despre activitatea brigăzilor, un capitol se referea neapărat și la nunțile. „Cîte nunți au avut loc în perioada respectivă“.

Pentru Victor Cocea aflat aici de față, e un titlu de mîndrie să arate ori de cîte ori are prilejul, că el sînt

MARIN
PREDA
despre

„INTRUSUL“

MARIN PREDĂ acordă cu plăcere interviuri tinerilor scriitori. Pentru cititorii ziarului nostru domnia sa a răspuns întrebărilor lui IULIAN NEACȘU. Iată cîteva întrebări: Cînd și cum ați scris romanul „Intrusul“? De ce este Călin Surupăceanu un intrus? Considerați eroul dumneavoastră un invins ori o victimă?; Ce înțelegeți prin eroism?; Ce semnificație are accidentul în construcția cărții?; Considerați actual scrierii rațional sau irațional?; Ce părere aveți despre primirea romanului „Intrusul“ de către critica literară?

Relatarea
convorbirii
în pagina

2

LITERATURA LITERATURA LITERATURA LITERATURA

MARIN PREDA despre INTRUSUL

Cind si cum ati scris „Intrusul”? INTRUSUL a fost scris in vara anului 1967 imediat dupa MOROMETII col. II si fara sa se fi nascut din creun embrion mai vechi, cum mi s-a intimplat totdeauna...

un om care nu reuseste sa-si realizeze planurile lui in viata, poate aparea drept un inoivins. Eroul meu urea si actioneaza sa ajunga inginer electrician, dar esecul sau vine din alta parte si il antreneaza si pe acest plan spre neputinta...

mei au fost toti la obiect. Lucru care mi se pare foarte bizar! Ce semnificatie are accidentul in constructia cartii? Accidentul nu are o valoare existentiala ci una simbolica. Am imaginat un accident care in existenta insemna neprecizatul sau irationalul...

CĂI SUB APUS

In ceruri lungi de umbra caii urcă și dealu-n culme le păstrează raze din soarele-n declin, ca niște plase de aur greu în care ei se-ncurcă.

Și depărtarea ca de-un zid se-opriro robită de pădure, scurt, pe cind sub genele a vis întredeschise caii trecură-n soare galopind.

ILIE CONSTANTIN

PRIN ZIDURI

Se prăbușește din nou planeta-n asfințit — să te mai preamăreș de-acum nu pot căci se aud zăpuzile pe vîrfuri și-orind, semn de uitare.

Ani lungi de străjă stînd un semn n-a apărut în marile oglinzi. Pesemne moartă fiind peste privirea ta un val de ceață sumbru s-a răsturnat tot împlinind destinul.

Adeseori pe lângă un copac cu ramurile verzi mai trec și ele se apleacă în tăcere spre fața mea, cu vultul unduios îmbrășișindu-mi pieptul.

Pe unde-ai străbătut, un curcubeu de foc scîlbește a-noială și a spaimă. Pădui de cum umbroase crescură lin cîntînd din părul tău — rup fluieru din ele-n zori secerătorii.

De-un ultim munte se lovește vara în tainică ordine. Pătrund în case șerpîi fluierînd încete melodii spre liniștirea durerilor.

GRIGORE ARBORE

PESTE APE DE GENUNE...

MOTTO: Peste ape de genune Trec corăbiu cu minune DOSOFTEI

Peste ape de genune Volevoți închiși în ceață Fruntea lor sub flori de griu Zodiac de dimineață Sub o lespede de deal Fără trup din cîine-an Poartă cerul țării-n creștet Mihai Vodă cel oștean

La Tismana-ntr-o grădină La Golești într-o fîntină Despăcat de apa moartă Domnul Tudor și zaveră De un veac și-o săptămîină

Doamne, Tară, cîți ai fost De li s-a dus numele Carne li s-a risipit Pe țărîmul fericit Mult ai face-un drum de oase Din războaie cite-un pod Un pandur și-o vovoeod Cap de troiță l-aș pune Căltătorul, neamul meu, Peste ape de genune Peste ape de genune...

NICOLAE DAN FRUNTELATA

AMURG

Ca arborii sub vînt răsună Pămîntul obsedat de lună Și se desfac în aer toate Culorile cutremurate.

Pe dealuri bate ora cînd Se-ud pădurile crescînd — Și în revii, să netezești C-un gest neliniștite cărării. Și te zăresc uitîm cum creștii Din toate unghiurile zării. Treci în materie treptat. De parcă lumea e prea plină De chipul tău neîntreprit Și nu mai poate să-l rețină.

SEBASTIAN COSTIN

FIE DOAR...

Fie doar răcoarea Serii ce-o să vină Să te-mbie-n taină Ca un val de plus, Sufletul să-ți cadă Fără nici-o vină, Cum se frînge-adeșea Dorul pe arcuș.

Fie doar iubirea Cumpănă-nre ape Ascunzînd în muguri Aspre primăveri, Să mă vezi departe Să mă simți aproape. Dincolo de unde Și de nicăieri.

Fie numai noaptea, Ultimul dușman, Să ne-implinte-n suflet Un stilet de os, Să se frîngă cornul Lunii de liiman, Să te-astepti adesea, Să m-astepti duios.

ION ANDREIȚĂ

Desen de MIHU VULCANESCU

RAHMANU SAU „MĂRUL ÎNFLORIT”

In Dobrogea tronează trufia nedomestică a cîmlei, ca o „femele rea”, cum îi zic localnici. Instinctul de îndrăgostit al naturii e mai puțin ascultător acolo la ordine pe care omul urea să o impună. Vara aștepti năducit în aerul seapîn care atîrnă în călduri o boare răcoasă, o cerșetă aproape dar parcă dinadins, ca în blestem, nu vine spre tine decît adierea și mai fierbinte a vîntului. Aici ar fi trebuit să circule pe dreptate legendele balaurului, cu foc pe nări, aici, în aceste cupatoare uscate peste care iarna se năpustește răzbuunătoare și flămîndă.

Producția principală o dau culturile grîului (7.000 ha), porumbului (2.250 ha) și a vișetilor de vie (400 ha), ultima fiind aceea care aduce cel mai mare beneficiu: iar sectorul zootehnic îl compun cele 30.000 de oi. Care este frontul de lucru de care dispune o asemenea întreprindere? Treburile sînt conduse direct de directorul I.A.S., inginerul Victor Trandaf, de economistul șef Mircea Velea și de inginerul tehnolog Atvaz Mustafa. Angajații permanenți pe care-are I.A.S. sînt 430, număr care se dublează cu lucrătorii sezonieri, iar toți campaniilor de recoltare face ca această cifră să fie depășită. Dotarea tehnică: 160 tractoare, 159

de serios, încît oricît de străin ești de asemenea obiceiuri nu poți întrezări nimic caraghioc, atunci cînd te așii în fața lor și vezi răspunderea cu care sînt făcute. Sigur, că așa cum îți înțelegi peste tot, ai să găsești și acolo cite un romantic (prin temperament), dar în general ritmul nu permite asemenea pauze. Am văzut în procedee empirice ce poate să însemneze un instinct al rezolvării lucrurilor, rapid și fără complicații inutile. Ar părea neobișnuit să spui că în agricultură se lucrează matematic, poate cu o precizie mai mare decît în alte munci, dar așa este. Trebuie să știi intuitiv cum să exploatezi la maximum intervalele de timp pe care și le acordă natura și pămîntul. Momentul în care înămintezi depinde de o alchimie a pămîntului diferită din loc în loc. Trebuie să prevezi cum se poate întîlni experiența generală a lucrării pămîntului cu felul lui de a fi, într-un anume loc. De pildă: chiar șoseaua care traversează pămîntul fermelor de la Rahmanu ajunge să fie citeodată și grăniță împîntătoare a curenților de aer. Și atunci stai și te uști cum peste drum, la numai cîțiva metri lîngă tine plouă, iar pămîntul pe care stai rămîne uscat. Și nu e greu de închipuit ce urmări serioase poate să aibă jocul acesta în controlabil al curenților de aer. E destul de greu să poți realiza la oră, ce înseamnă la fară așteptarea unei ploii, și cum înregistrezi lucrul asta pe fețele oamenilor. Acolo n-ai timp și nici vre-o situație care să-ți ofere prilej de speculație. Speculația o fac alții.

INSEMNAȚI DE MARIN TARANGUL

combina și 75 semănători, cître elocvente pentru amplorarea unei asemenea întreprinderi. Oamenii nu stau degeaba la Rahmanu. Numai într-un an de zile fața locului s-a schimbat. Totul poartă urmele muncii. La soții Rusu în casă, te întinlesc două lucruri: grija pentru tînarul Grigorievic (cum este supranumit fiul lor în vîrstă de un an și jumătate) și preocuparea permanentă, foarte firească, fără vre-o poză de atitudine sau pedanterie, pentru viața de toate zilele a femeii care intră foarte normal în viața lor de familie. La ferma 3 de care răspund și pe care am cunoscut-o mai bine, ținem auzit o singură dată, certîndu-se. Trebuia eliberat urgent-un loc ocupat cu baloturi de paie. Și fiecare găsește cite o soluție, tremedabilă cea mai rapidă. N-au pierdut timpul cu dezbateri. Acasă, seara doar, și-au adus amînte că se certaseră. Exemplul acesta este semnificativ pentru felul în care cineva se întregăză muncii sale și încît atît

REVITALIZAREA MEDIȚAȚIEI LIRICE

După un număr nu mic de volume, poezia lui Ilie Constantin este încă greu de definit și personalitatea poetului pare la fel de enigmatică, dacă nu și mai mult ca la început (ceea ce face, printre altele, ca despre el să se scrie puțin și nesigur). S-ar părea uneori că poezia sa evoluează către un lirism de o factură reținută, încifrat însă nu ermetică; emoția vivace, plină de temperament (Corrida de pildă, din Desprinderea de țărîm) face loc unei tensiuni statice, de o expresie parnasiană aproape, în care predomină culoarea (auriu, fildeș, purpură, negru) și volumele, formale spațiale și impresia de parnasianism este sporită și de recuzita mitologică, de predicțiile orientalo-elenice, pe care o vehiculează metaforele unora dintre poemele ultimei sale plachete, în versuri corecte metric și epurate de efuziuni aparente (Arhitectul, Neguțătorul de săbii). Alteori jese la ivală aspirația către vitalitate (nu vitalitatea însăși), setea de senzorial care denunță

o natură lirică frămîntată totuși, însă consumată în interior și poetul vizează o „Daphne reversibilă”, o nimfă care se reinvie în fiecare ram al dafinului mitic, o victorie a vitalității asupra vegetalului, unde „carnea surpă clorofila crudă” (Reversibilitate). Peste toate certitudinile și incertitudinile sale plutește însă amenințarea timpului, a timpului ireversibil, „marele Vag” în care se rotește ciclurile vitale, „mari cercuri imperfecte, ca de cretă” așupse „aceleiași tăcute gravitații”. Poetul asistă cu o detașare tragică parcă, în fața implacabilului, la celebrarea marelui mister al devenirii văzute sub unghi crepuscular, ca în bătrînire, ca surgerii, „O frunză luncă sfîșietor / aproape suspendată, pe spirale / în declin, prevestește / locul de calcul unde-mi va atînge / umbra din apă /, Un țipăt scoate locul însemnat, / marele Vag, ca o expasere / îmi înmiește simțurile prin el / eu urmăresc în locul de contact / al toamnei, cu o putredă celulă / din viața mea decada și o alta / se naște-n locul ei” (Febră). Con-

templativ și abulic, interpretului și martorul colosalului ciclu vital al universului este o amplă cutie de rezonanță în care procesele se esențializează, perspectivele se limpezesc și se depărtează spre legic, spre cosmic, individualul se dezargrează, celulele trec spre înfinit într-o mișcare fără început și fără sfîrșit. Este, dacă vreți, o poezie a abisului, a absolutului intuit, pentru că el nu poate fi nici cunoscut, nici determinat. De aici dramatismul — aș spune conceptual — al acestei poezii, care nu este nici „pesimistă”, nici absurdă; ea tînde spre zonele originare ale fenomenelor, în care categoriile se întrepîtrund și se nasc mereu din haos. Vecinătatea lor îi imprimă o anumită majestate și un patos al ideilor, respins la nivelul curent al expresiei, care se păstrează lipită de culoarea versurilor sale parnasiane. Asistăm la un patos al ideilor, respins la nivelul curent al expresiei, care se păstrează lipită de culoarea versurilor sale parnasiane. Asistăm la un patos al ideilor, respins la nivelul curent al expresiei, care se păstrează lipită de culoarea versurilor sale parnasiane.

SENSIBILITATEA OBSERVAȚIEI

A. I. Zăinescu

S-au bătut și atîtea false mozezi în dezbaterile literare, în cronici mai ales, pe probleme de fond dar al căror obiect real a fost aproape cu stîmăgăcie ocultat — nu mai departe decît lungă conversație despre critică, critica despre ea însăși — încît în același timp am asistat fără să vrem la punerea în scenă a unor spectacole slabe, scrise esecului prin chiar intenția de a face neapărat zgomot, de a epata, deși s-au consumat decoreuri nenumerate, deși s-a apelat la regizori și scenografi de marcă. Cînd critica se întreba cum să fie mai bună, cărțile proaste apăreau cu dulzum. Ne-am obișnuit cu prea mari pregătiri de artilerie pentru ca să sustinem de fapt citeva umile focuri de pistol. Termenul imprumutat din atelerile de armurarie s-ar putea să frite dar prea ne menajăm spre a ne ocoli lacunele, dacă nu chiar odihnoitoare deprindere de a ne ascunde uneori în spatele cuvintelor și a gesticulației. Un imperativ major ca acela al cunoașterii vieții de către creatori, pentru a-l alina și chiar a-l spunea tot ceea ce ea nu vede, la un moment dat, un astfel de imperativ a fost repede și de nenumerate ori cules dar numai cu auzul, așezat în grabă în finalul unor cronici ajutoare, la niște cărți slabe, confecționate. Ceea ce a dus, pe de o parte, la golirea lui de semnificatie și autenticitate, iar pe de alta, la susținerea în continuare a unor eforturi creatoare mediocre, a tragicii morții a copacilor în tomuri de hirtie. Preluat și repetat cu insistență, în vîntul sau împuținat cu el, etichetînd și acuzînd, lucrurile au ajuns pînă la urmă la saturație. Ca și cum slavă domului, creatorii s-ar naște undeva în aer, acolo deasupra, ca într-un turn și trebuie în sfîrșit să credem în vocatia lor terestră numai după unuic semn al coborîrii printre oameni, ca și cînd plămada lor ar fi alta, timpul lor, reversibil, altul, ca și cum el, chipurile, n-ar însoți creșterea, viața și edificarea conștiințelor, ca și cînd el tot n-ar fi aici, printre noi, ci, undeva, sus. Preluat și repetat cu insistență, principiul ca atare a devenit invitat și, adeseori, reproș. Niciodată (sau prea rar) el n-a fost rostit în fața unor cărți bune, niciodată în fața unor autori mari. De unde rezultă și uzanta lui formală, aproape protocolară, în cazuri cînd nu aceasta era ches-

Hunea de fond ei talentul autorului, cartea așa cum îl recamanda ea. Grija de a nu suapăra însă, de a înlocui disputa conceptuală, de idei, de concepțe, de a opera cu mînuși — cum se zice — s-a convertit într-o modă, de circulație restrînsă, e-adevăr, dar apărînd mai totdeauna la timp și acționînd eficace. Viața literară a luat loc creației literare, într-un regim subsidiar, pe publicații și autori preferați, cînd gîtul este de ordine, și e firesc să se întimplase așa, că primează creația ca reprezentare, ca realizare totodată a conștiinței unei, individuale a autorului și ea îl dezvoltă în anume direcții și viața sa literară. Pe cîtă vreme disputele, clasificările și opțiunile face neapărat, și în primul rînd, obiectul acesteia din urmă, al vieții literare, creația se constituie ca un proces amplu, de durată și cu implicații înfînt mai largi în întreg contextul social, politic și cultural al timpului, în ansamblul întreg al preocupărilor societății. Menajamentele, răbunirile ca și jîrurile unei armonii spirituale necesare, lăsată la usă sau aruncată cu primul prilej în dispută, această rătăcoare moade multiplicată după nevoi și cu chipuri și sobrietăți ocazionale, culisele vieții literare, deci, nu au putut orîndui niciodată creațiile după criteriul de valoare ei, cel mult, să aștearnă tăcerea pe lucrări sau să facă zgomot. Mi-î închipui bătrîn pe Ilie Moromete, albe de înțelepciune și de răbdare, acruțînd în cele din urmă ungherile și acruțînd înfrul de peste unele cronici lășindu-le urmașilor săi pentru zmea. Un imperativ ca acela al cunoașterii vieții nu a fost rostit de critică în fața unor cărți bune, în fața unor autori care au a spunea într-adevăr ceva. Și niciodată n-a fost fluturat cu mai mare strădînie și așternut peste cărțile slabe, ca o invitație sau ca un reproș, întodeauna ca o condiție, cînd nu aceasta era chestiunea, ci talentul autorului, pregătirea sa de a ieși în lume, usurinta edițiilor, poate a sistemului de referate externe (care arată de fapt neputința unor editorii). Un debut, mai ales, poate să fie un esec sau o fîgăduintă, poate să însemne o experiență sau o confruntare, nicidcum o etapă hotărîtoare, ceva definitiv, în sfîrșit, iar critica literară poate interveni, înrîuri și întări tendințele, ea poate afirma sau nu existența autenticității actualui creator, a vocației. Intervenția se lasă uneori așteptată în funcție de un prim punct de vedere, de o aruncare de undiță, de o rugămînte chiar, alături se pre-schimbă în țîcere, după un vechi obicei, după o metaforă, cînd firesc trebuie să se vorbească deschis, să se spună adevărul, chiar dacă el supără, chiar dacă neliniștește, căci și neliniștea aceasta poate rodi, a-pută și ea pînă la urmă. Pentru un creator autentic, fie el și tînar, a cunoaște viața, modulurile ei de manifestare nu înseamnă în primul rînd și mai ales a le vedea (există încă și azi practica excursiilor documentare, sollicitările și ofertele în acest sens) ci a le simți și gîndi, a și le explica și defini ca univers al tău propriu. Înseamnă nu atît mărturisirea ochiului și a auzului în cuvinte cit înlogbarea, trăirea și redescoperirea ta în aceste realități înconjurătoare. Înseamnă a te gîndi pe tine, deci, a te zidi și dărîma totodată, a lucra în continuu și asupra ta. E vorba în ultimă instanță de o stînire a problemă și anume de sensibilitatea observatei creatorului față de sine și față de lume. Sensibilitate care definește profunzimea de a gîndi și de a visa. Fără vise poate că și somnul ne-ar deveni o povară, ne-ar fi prea de tot constant și de aceea citeodată, poate că și aici nu ne-am mai trezi. A ne cunoaște însă și — în acest caz — a ne putea privi dinlăuntru, a ne înțelege — lată onera prin care ne putem rivni sau reproșa viața literară a creației, față de fapt actual critic al propriei noastre vocații. Că-n fața onerelor fără biografie, în fața scriitorilor fără naștere, fără viață, amutese totuși și criticii, sau face cronici alutătoare citează imperative, citează principii, citează clasici se citează ei însăși, citează la nesfîrșit pentru că ar dori de fapt să tacă — asta e o chestiune de etică profesională. Rămîne mereu valabilă problema talentului, a sensibilității observatei, a sincerității biografiei, a identității sau nu rămîne nimic.

MIRCEA ANGHIELESCU

318 790 LEI FURAȚI CU ACTE ÎN REGULĂ

În munca de revizor, de îndrumător contabil și de inspector al băncii — funcții ce pe rând le îndeplinește și pentru care se dovedise a fi foarte apter — Stan Pavel, pe atunci revizor contabil în cadrul Unității raionale a C.A.P. Rimnicu-Sărat, întinse multe încercări de furturi, de încălcarea normelor legale dar, toate i se păreau lui ușor de distabile, făcute de oameni fără experiență. El însă, om „cu experiență”, gîndea la un procedeu care, aplicat, nimeni să nu-l poată descoperi. Cum la cooperativă agricolă „Progresul” din Rimnicu Sărat găsisese în persoana contabilului Ștefan Ignat (o veche cunoștință) colaborator ideal, Stan Pavel a trecut, cu maximum de operativitate, la aplicarea „infaillibilului” procedeu gîndit în nopțile albe, petrecute la chefurii, în ceasurile stăpînite de preocupări meschine de selecționare a propriului câștig. Procedeu era simplu: în schimbul mărfurilor ce ur-

Rm. Sărat se ridicaseră la rangul vermurilor superioare, al șampaniilor și spumantelor. Taxiriile ce se înciriau pe zile întregi pentru a se aprovizionă cu vinuri albe din comuna învecinate pentru chefurile cu șefii de la Uniune costau și ele bani. Președintele cooperativei ca să poată dansa pe mese cînd se chefia, să-i facă ficii nuntă de cărășă, să-și ornameze casa etc. etc., avea nevoie tot de bani. Și totuși cei 9 complici, găsceau de unde să ia; cooperativa agricolă „Progresul” se dovedise a fi o vacă bună de muls. 318 790 de lei — altă urășă să fure cu acte — era o sumă din care toți nouă (și încă alții care n-au compărut la proces) s-au înfruptat pe săturate.

Nu din intenția de răstălmăcirea ci din logica întîmplării acestor reprobabile fapte care au implicat nu numai materiale pentru averea obștei — și de aici și asupra veniturilor membrilor ei — ci și de ordin

seră. Nici la sesizările oamenilor, că retribuția suplimentară aprobată de adunarea generală nu se plătește nu s-au îndurat să-și piere auzul. În timp ce cooperativa agricolă era lăsată uitată de conducerea ei, cei de la uniune își lăsar revizorii să-și facă „meseria”. Stan Pavel care nu avea nici măcar studii medii, a fost menținut ani în șir în funcția de revizor. Vasile Cotrlan și Ion Stanciu, la fel, au fost menționați, fără ca să merite. În funcții unde cineva se cere a fi așezată, mai presus de orice. Ei însă, de cele mai multe ori verificările le făceau acasă, cu demigenele cu vin lingă masă. Și Uniunea știa unde lucrează și le tolera. Ea mai mult, le „lîmpeza” și „drumul”. În 1966 Stroe este „reînscunsat” în funcția de președinte al cooperativei cu mîinuri din culșse (în contra voinței adunării generale). Cu banii de pe factură trebuiau să fie aranjate: „dacă adunarea generală nu mă vrea, consiliul de

DESCRIPTIO MOLDAVIAE

PROPUNEM ORGANIZAREA UNOR EXPOZIȚII ADECVARE ÎN PĂDUREA SECULARĂ DE FAGI

O pasăre cîntă într-o pădure cu copaci de foaie. Așa se continuă primăvara aici, în vară, după 30 km de coborîre sub Pietrele Doamnei, la Slătioara, în pădurea de fagi seculară pe care, sub razele soarelui, Rarăul și-o arată ca pe un izvor de nori. Căldătura, nu-și opri sufletul la cabana, pe cîr. Pădurea seculară de fagi este o întreagă minune în măsura în care copacii aceștia cu frunză dulce stăpînesc locul pe care moartea a suferit o înfringere. Așa se întîmplă că nîm lemnului nu-i poate stabili cineva o vîrstă anume, chiar dacă secolele și milenii îl prațic în straturi de cărbuni, stîlpi de casă, struguri pietroși și iarbă înlăță, care mîngie existența nevăzută și singură a vîntului. Mai blînd și mai cuminte decît lumina lunii, lipsit de viclenie, prietenos și sensibil, lemnul, după piatră și fier, sau poate odată cu ele, ori chiar înainte lor, devine prietenul statornic al omului. Reunzînd la tăria ozonului, deschîndu-și în frunze urechi pentru murmurul izvoarelor, pădurea aceasta de fagi s-a metamorfozat ascultător și de-

licat, înconjurîndu-se de poveste, spre bucuria inimilor fără vîrstă. Poate înainte ca ciobanul acela extraordinar, azi fără vîrstă și el ca amintirile înșeși, să fi mușcat cu cuțitul din trupul celui mai tîndr fag dintre toți aceștia pe care îi vedem, se ca și rezemat și el sub seară sau sub răsărit și poate că spre toți copacii a ceea, biciuși de viscole și

mindol. Un capitol al poeziei universale a fost scris și de români acestor locuri, în lemn. Sincer și răbdător, sufletul său a trecut în trupul copacilor, așa cum al nostru trece acum în viața acestor fagi de foaie înfălbă, ori de oțel. Sculptorul a înțeles a ceea și nu a înălțat decît lemnul care a rămas numai lemn, refuzînd să gînduiască

le, organizate dintr-o salutară și mult dorită acțiune a Muzeului lemnului din Cimpulung-Bucovina.

PUTNA

MOTTO: Noi am sîrîtat flacăra din candelă lui Ștefan cel Mare.

Există în Bucovina un loc unde istoria a fost scrisă-n poezie, un loc care pentru noi e însăși coloana vertebrală a acestor pămînturi, și așa cum

REZONANȚA LEMNULUI LA SLĂȚIOARA

sărutați de stele, scâlțați în a-decăr de soare și amăgiți apoi de lumă ve și înțeles ceea din soarta lor și a lui, și într-o clipă mare cit viața s-a adresat, înflegîndu-ne pînă și pe noi, într-un cîntec mai durabil decît moartea tuturora.

Așa e în pădurea aceasta de fagi și Tăria de Sus și poate că niciieri rezonanță a lemnului, rezonanță care la Slătioara se pricepe și cu ochiul și cu auzul, nu este rezultatul unui dialog atît de îndelungat între copac și om, în care au vibrat deopotrivă a-

cîndoa gîndul cuiva sau un vis. Inforturi felurite și nebănuite, lucrate adese cu bricote, sint murtăria unei asemenea descoperiri. Aceștia e totuși, dar fiecare copac are nevoie de un Brîncuși, pentru a nu mai muri niciodată. Copacii și, mai precis, memoria lor nu se decît totalizarea acestor urme care duc către sculptor într-o cărare fantastică, și această cărare trebuie să coboară și pînă aici, în pădurea seculară de fagi, unde înaintea înierilor ar trebui să vină și expozițiile, cu piese posibi-

deasupra oieții unui om, se pare, luminează totuși a stea, ca-n credință, deasupra oieții acestui pămînt, acoperit cu li-tere și flori de piatră, luminează o candelă de aprușe cinci veacuri. Candelă lui Ștefan cel Mare, a cărei flacără încălzește nestînsă istoria lui, o istorie care pulsează năvalnic în toate, cîci în foșnetul tainic al brazilor din preajma mîndșirii se deslușește grîul vechi al străjilor ori al celor care au drumuit spre Licaș unde s-au opezat să se odîhnească pe oez Măria Sa, Ște-

fan Vodă, pe care „s-au plîns cu multă jale țara ca pre un părinte al său”. Deaurile din preajmă se înfățșează și ele drumețului ca niște martori semeși ai întîmplărilor de acum cinci veacuri, cînd Putna a fost aleasă „loc de mîndșire și de pomenire”. Glasul clopotelor reînvia și ele chemări strădoche. Reazum străgîl hoardelor pîrlîngind satele rînduite cu dreptate de domn pre cinsto și virtute, ne cuprînde spaima copoilor și a fetelor din aceste state, astăzi oala și ucele sau fire de lărbă în luncă, grîne pe sîlști și copaci rîzînd soarelui; dar mai aproape de noi e bărbăția luptătorilor coborși din daei și bucuria victoriei și parcă apăsarea de foc dinspre Străfoa, fagnetul brazilor și emoția teribilă slăvesc biruința și stăduala cea drăpănt, legiferată de datină și obiceiuri din care a izorît constituția patriei.

Te pleci în tăcere și simți, învîndu-te, o nouă tărie. Alături, prin veacul care s-a dus, prin veacul altăuri de care își întinde și al nostru trup, devenind cepine, se aude pășînd Mihai Eminescu și tineretul generației lui, cître lumina destinată a aceselui candelă. Acolo, în oțăduhul aceluia șoc, Ciprian Porumbescu încă n-a terminat de cîntat.

Lector univ. ILIE DAN
ION CHIRIAC

ECOURI

la articolul „O MARE FAMILIE ERODATĂ DE CITEVA FAMILIUTE”

mau a fi facturate în contul cooperativei agricole, gestionării magazinelor sătești ale cooperativei de consum (și ei selecționare cu grijă) urmau să... livreze bani lichizi. Valorile facturilor care cuprîndeau tot felul de mărfuri (oțel, beton, vopsele, cisme de cauciuc etc. etc.) erau înregistrate în contul consumului de furaje și al altor cheltuieli consumabile, care, odată trecut anul și încheiat bilanțul, nu lăsar nici un sold pipăibil. Racolînd „în echipă” și pe președintele cooperativei agricole, Stroe Freda, operațiunea de rotunjire în chip ilicit a propriilor câștiguri este de-celansată în toamna lui 1964.

În citeva luni, beneficiul net ajunge la 25 976 lei. Anul următor însă, acțiunile cresc și 70 000 lei, iar primele luni ale lui 1966 lasă să se întrevadă un an și mai fructuos pentru buzunarele „bine intenționaților” cu întregirea și apărarea averii obștei. Ghinionul însă era să-i pescă. Vine de data asta în control, șef-revizorului Vasile Cotrlan. Are însă grijă să-l „lămurească” colegul lui de breasla, inițiatorul Stan Pavel. Mai „fac” ceva facturi, șeful „închide ochii” își ia și el partea și pleacă.

social-moral, diminuînd încrederea oamenilor în puterea cooperativei, atmosfera de lucru ne întrebăm: cum a fost oare posibil un asemenea jaf la doi pași de fostele organe agricole raionale? Străini de aceste jafuri organizate timp de trei ani nu se poate crede că au fost. Veniturile mici la ziuă-muncă ce le primeau membrii cooperativei nu i-au preocupat. Niciodată nu i-au pus întrebarea: care e cauza?

În 1967 cînd cooperativa agricolă prădată rămîne fără nici un ban în bancă pentru a plăti membrilor cooperatori avansurile la ziuă-muncă, nimeni din cadrul Uniunii nu s-a întreat de ce conducerea cooperativei facturează ca vîdută către O.G.L. Mixt Rm. Sărat, cărămida pe care nici n-o fabricase, în valoare de 50 000 lei numai pentru ca O.G.L. să le livreze în cont această sumă absolut necesară și să ferească astfel de ochii lumii sărăcia la care o aduse-

conducere și Uniunea mă alege”!

Cei 9 escroci, acum arestați, cu siguranță că vor primi răs-plata pe măsura faptelor, dar cei care au favorizat timp de 3 ani ca principii de bază ale muncii și normelor statutare, să fie tăvălîte în picioare nu au nici o vină?

Decamdată acestea sînt faptele mîrșave a celor 9, ajuși la limita degradării morale care vehiculînd „Ne-ai alesă să vă conducem, lăsați-vă conduși” au reușit ca timp de trei ani să se înfrupte nestîngerîți din averea obștei. Pînă la sențința definitivă însă și alte fapte, la fel de reprobabile, vor fi descoperite. Martorii, oameni cinstiți ai cooperativei vor putea de data aceasta să le prezinte cu curaj, fără nici o teamă. Și cu siguranță că în instanță vor găsi judecata dreaptă.

N. COȘOVEANU

Salutări din Rimnicu Vilcea

TEATRE

SIMBĂTA

Teatrul Lucia Sturdza Blandra (la Teatrul de vară Herăstrău): COMEDIE PE INTURNERIC, ora 20.30.

Teatrul de Comedie (în sala Ansamblului artistic al U.G.S.R.): OPINIA PUBLICĂ, ora 20, (la Teatrul de vară N. Bălcescu): NICNIC, ora 20.

Teatrul Barbu Delavrancea (la Teatrul de vară 23 August): KATHILEN, ora 20.

Teatrul satiric-muzical C. Tănase (la Grădina Boema): COMICI VESTIȚI AI REVISTEI: N. STROE, ora 20.

Ansamblul Perinița (în sala Savoy): VARIETĂȚI FOLCLO-RICE, ora 19.

Ciroul național eșoslovac — Praga (de terenul din calea Grivitei, vis-a-vis de Podul Grand): SPECTACOL DE CIRC ora 16 și ora 20.

DUMINICĂ

Teatrul Lucia Sturdza Blandra (la Teatrul de vară Herăstrău): COMEDIE PE INTURNERIC, ora 20.30.

Teatrul de Comedie (în sala Ansamblului artistic al U.G.S.R.): OPINIA PUBLICĂ, ora 20.

Teatrul C. I. Noțara (la Teatrul de vară 23 August): CĂLĂTORIE CU SCANDAL, ora 20.

Teatrul satiric-muzical C. Tănase (la Grădina Boema): COMICI VESTIȚI AI REVISTEI: N. STROE, ora 20.

Ansamblul Perinița (în sala Savoy): VARIETĂȚI FOLCLO-RICE, ora 19.

Ciroul național eșoslovac — Praga (de terenul din calea Grivitei, vis-a-vis de Podul Grand): SPECTACOL DE CIRC ora 16 și ora 20.

COLOCVIUL GENERAȚIILOR

(Urmare din pag. 1)

gur a fost nașul a 50 de pe-rechi de miri, ceea ce, să re-cunoaștem, nu e la îndemîna oricărui naș.

Dincolo de aspectele pu-torești mai mult sau mai puțin senzaționale, toți se simțeau datorți să remarce greutățile pe care le-au avut doi birigi, sacrificiile pe care vechii brigădieri erau gata oricînd să le facă:

— Lucram la construcția coacerii de la Hunedoara, spune Victor Coca, azi președinte judecătoresc din Hunedoara. Săpăm la platformă. Deodată, unul din tovarășii noștri a fost acoperit de un val de pămînt. Totuși au sărit ca unu! să-l salvăm. Lucram îndirjiți, apa curgea și roae de pe noi, nu ne mai simțeam brațele, dar după două ore de muncă l-am salvat pe tovarășul nostru.

— Chemarea partidului, declara și Victor Toma, a fost suficientă pentru a ne duce pe șantierul de la Bumbești-Livezeni. Nu aveam decît lopiți, tîrnăcoape și roabe. Cu ele am pornit să spargem munșii. Nu ne-a trebuit decît o vară și am reușit. Am sfredelit 99 de tunele, am construit 100 de poduri și viaducte, căci, pe lîngă unele, în noi ardea puternică, flacăra entuzismului.

Imi amintesc și acum cu-vintele de îmbărbătare de pe

camețul de brigadier și „Tineri brigădieri, ai o mi-aune grea, dar foarte importantă. În dreapta lucrează un brigadier mai bun decît tine — poți și tu lucra ca el: în stînga ta muncește un brigadier mai slab decît tine — ajută-l!”

Cuvintele veteranilor au constituit o lecție de entuziasm, predată tinerilor. Nici aceștia nu s-au lăsat însă mai prejos și au fînt și a-estate că vor fi înălțime. Gîndurile lor au fost exprimate de către elevul Gheorghe Falcau întors recent de pe șantierul național al tineretului de la Bumbești-Livezeni, unde a condus o brigadă de tineri hunedoreni.

— N-am simțit niciodată nevoia unor lămuriri pentru a pleca pe șantier ca voluntar. Am socotit acest lucru drept o îndatorire. Și ca mine au gîndit și alții. Poate de aceea brigada noastră se afla în rîndul celor fruntașe, reușind în numai trei săptămîni să execute lucrări în valoare de 60 000 lei. Lucrul cel mai de preț pe care l-am realizat a fost înșel alui: am avut primul contact cu viața, am dat plept cu munca și cu grîntușile și am leșit, din această înțelegeră, mai dirji, mai călții, mai preșății pentru încercările care ne așteaptă.

El i-a asigurat pe cei de față că exemplul brigadierilor care nu mai sint acum tineri va fi continuat și înălțat pe noi culmi.

Vîrstnicii nestăpîndu-și entuziasmul i-au chemat la întrecere pe tineri. Cornel Covoiov, secretarul comite-tului de partid de la I.C.S.H.I., comandantul fostei brigăzi din Hunedoara a propus ca la nivelul orașului să se în-fînțeze două brigăzi de muncă voluntar-patriotice: una a veteranilor, și alta a tinerilor care să se întrecă pe șantierul din oraș — invitație pe care, se înțelege, tinerii au acceptat-o cu bucurie.

În viitor, pînă la 1 septembrie, mai sint programate încă 30 de asemenea întîlniri care vor avea loc în orașele și centrele muncitorești ale județului.

CINEMATOGRAFE

AVENTURIERII — cinematograf rulează la Patria (orele 11.30 și 14; 16.30; 19; 21.15); București (orele 14; 16.30; 19; 21.15); duminică mat. 9; 11.15); Ciroul de stat (orele 10; 13; 18; 20.30); Capitol (orele 8.30; 10.45; 13).

DUELUL LUNG — cinematograf rulează la Republica (orele 9; 11.30; 14; 16.45; 18.45); Festival (orele 8.30; 11; 13.30; 16; 18.30; 21).

ALEGERE DE ASASINI rulează la Luceafărul (orele 9; 11.15; 13.30; 16.15; 18.30; 20.45); Peroviar (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 20.45); Excelsior (orele 9.45; 12; 14.15; 16.30; 18.45; 21); Modern (orele 9.30; 11.45; 14; 16.30; 18.45; 21.15).

STUDIUL DESPRE FEMEI rulează la Capitol (orele 16.15; 19; 20.30 în grădina).

JENIA JENICIA și KATUSA rulează la Victoria (orele 8.45; 11; 13.15; 15.45; 18.15; 20.45).

FENTRU CITEVA DOLARI ÎN PLUS — cinematograf rulează la Lumina (orele 8.15—13.45 în continuare; 18.30—21).

CLIMATE rulează la Central (orele 20.45).

HIROȘIMA DRAGOSTEA MEA rulează la Central (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 21).

TOM și JERRY rulează la Timpuiri noi (orele 9—21 în continuare).

BLESTEMUL RUGINULUI NEGRU — cinematograf rulează la Unirea (orele 15.30; 18; 20.30).

INIMĂ NEBUNĂ. NEBUNĂ DE LEGAT rulează la Doina (orele 9—10 filme pentru copii—11.30; 13.45; 16; 18.15; 20.30; Răbo-wa (orele 15.30; 18).

DOMNISOARELE DIN ROCHEFORT — cinematograf rulează la Grivitea (orele 9.30; 12.15; 17.45; 20.30); Miorita (orele 9; 11.30; 14.30; 17.30; 20.30).

ZOLTAN KARPATY — cinematograf rulează la Înfrățirea (orele 10—15.30; 17.45; 20). Drumul Sării (orele 18; 18; 20).

OBSESIA rulează la Buzexi (orele 15.30; 18).

ORCAR — cinematograf rulează la Dacla (orele 8.15—16.30 în continuare; 18.45; 21).

UN DOLAR GAURIT — cinematograf rulează la Bucegi (orele 9; 11.15; 13.30; 16.15; 18.30; 21); Arta (orele 9.15—16 în continuare; 18.15).

CE NOAPTE. BAIETI — cinematograf rulează la Unirea (orele 15.30—18).

SPRISITUL AGENTULUI W 4 C — cinematograf rulează la Lira (orele 15.30—18).

EDDIE CAPMAN, AGENT SECRET — cinematograf rulează la Ferentari (orele 15; 17.45; 20.30).

PRIN KURDISTANUL SĂLBATIC — cinematograf rulează la Giulești (orele 10; 13.30; 16; 20.30); Melodia (orele 8.45; 11; 13.30; 16; 18.30; 21); Tomis (orele 9—15.45 în continuare; 18.15).

RAZBUNAREA HAIDUCILOR — cinematograf rulează la Cotroceni (orele 15.30; 18; 20.30).

CEI SAPTE SAMURAI rulează la Pacea (orele 16; 19.15); Cosmos (orele 16; 19.30).

DIRIJABILUL FURAT — cinematograf rulează la Crîngasi (orele 15.30; 18; 20.15); Pacea (orele 15.45; 17; 20.15).

VICONTELE PLĂTEȘTE POLITA — cinematograf rulează la Floresca (orele 9.30; 12; 15; 18; 20.30); Gloria (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.15; 20.30); Flamura (orele 9—16 în continuare; 18.15; 20.30).

TELEVIZIUNE

13 IULIE 1968

16.00 — „Regata Snagov” Concurs internațional de caiac-canoe.

18.00 — Pentru cei mici „Lumea copiilor”.

18.30 — Mult e dulce și frumoasă emisiune de limbă română.

19.00 — Pentru tineretul școlar — Televizorul de seară.

19.50 — Buletinul meteorologic.

20.00 — Tele-enciclopedia.

21.00 — Program de circ înregistrat pe peliculă.

21.25 — „Tosca” de Puccini — montaj de operă.

21.40 — Televizorul — ediție specială. „Magistrala suspendată”.

21.50 — Instantanee pe portativ... — Film serial: „Răz-bunătorii”.

22.15 — Buletinul de noaptea.

HARALAMB ZINCĂ

OCHII doctorului KING

ROMAN (Text prescurtat)

Mihai Miroiu, vameș în portul Constanța, moare în condiții misterioase. Cazul i se încredinșă căpitanului de miliție Liviu Roman. Acesta descoperă că Miroiu făcea parte dintr-o organizație de contrabandisii, condusă de un oarecare dr. King. Conținutul și conținutul, Roman înțelege să dea de sistemul de organizare a bandei. Arestarea marinarului Silone și a șefului curții de la „Marinarul vesel” grăbește demnitatea infractorilor.

— Pentru cine lucrezi? mî întrebă Roman.

— Pentru un oarecare domn Zamba din portul M...

— La el ajungeau cutiile?

— Da...

— La al cîtelea transport aști?

— La al patrulea în decurs de doi ani...

— Cine-i Zamba?

— Un negustor de fructe exotice din M...

— El te plătește?

— Da...

— Pe teritoriul țării noastre cu cine ținești legătura?

— Înaintea fiecărei curse, spre România, domnul Zamba mî îndica unde, cum și la ce oră trebuie să telefonex... Telefonam de trei ori... Imi rosteam parola...

— ...Silone, interveni Roman prompt, știind ce efect dezarmant are asupra infractorului o asemenea intervenție. Nu se înșelă. Marinarul se mule și mai mult.

— Atît?

— După asta, așteptai zece minute lîngă telefon... Te suna... cine?

— Nu știu... Mă întrea doar atia „Silone”? Iar eu trebuia să răspund direct în franceză: „Da, domnule, eu sint” pe urmă imi spunea unde și la ce oră trebuia să iau în primire cutiile...

— Da...

— Deci singurul coleg de bandă pe care îl cunoști e... Roman nu pronunță nici un nume.

— Numai din vedere...

— A fost singurul cu care ținești legătura?

— Da... N-am schimbat niciodată vreo vorbă cu dînsul...

— Ci numai scococ... Unde și-al făcut instruirea?

— Zamba mi-a făcut-o... Luam „compotul” și-l introduceam pe vas...

— Așadar, domnule Gomez, recunoști că arestarea dumitale este îndreptățită?

— Recunosc...

— E foarte drăguț din partea dumitale... Fii amabil acum și scrie tot ce-ai declarat. La ce oră spunei că „Atlantida” își ridică ancora? La șase, nu-i așa? Ei bine, vreau ca pînă la șase comandantul vasului să primească nu numai o copie după declarația dumitale, ci și o scrisoare în care să-ți recunoști vinovăția. S-a făcut?

— S-a făcut, se grăbi contrabandistul Joseph Gomez să accepte propunerea.

(Roman organizează o confruntare între Gomez și Parje. Re-

ponsabilul bufetului „La marinarul vesel” încearcă să se apere, dar în cele din urmă își recunoaște vinovăția).

Purje înmărmuriu cu gura căscată: ochii i se rotunșiră gata parcă să-i lasă din orbite... Lovitura de teatru fu atît de puternică încît i la întrebarea următoare formulată de Răscanu, Purje murmură înghițindu-și saliva:

— Recunosc... spun... spun totul...

FRAGMENTE DIN DECLARAȚIA LUI VASILE PURJE

„Știam că nu ne ocupăm de transportul computerului de pere sau de pierșici, ci de contrabandă de heroină. Precizez că nu e vorba de introducerea heroinei în țară, de comercializarea ei pe piața românească. Afacerea ar fi fost falimentară din capul locului. Activitatea noastră se limita strict la îndeplinirea unei singure misiuni — tranzitul stupefiantelor. Reprezentam doar o escază, o escază ca multe alte escale pe itinerariul foarte înclînt pe care heroina îl străbate pînă ajunge la destinație...

„Interpolul n-are cum să-și vire nasul în Constanța. Tom a fost acela care m-a numit șeful micului, dar preșosului depozit de tranzit. Marfa intră în țară ambalată în cutii de conserve de dimensiunile cutiilor românești de conserve. Etichetele străine de pe ele indicau „compot de ananas”, „compot de mandarine”. Marinarul strălîni imi lăsar mie computerul de ananas. Alți doi membri ai bandei de pe cargonurile „Piatra Arsă” și „Gaurul” erau așteptați la punctul de control al lui Miroiu. El lua în primire „conservele” pe care apoi, tot mie mi le aducea. Obligația mea era să iau cutiile în primire, să le schimb etichetele. Procedam în felul următor: le dezlipeam pe cele străine, înlocuindu-le cu ale noastre. Cutiile deveneau, astfel, „compot de pere” sau „compot de gutui”, made în România, deci atît pentru vameșii noștri, cît și pentru cei străini, în afară de orice bănuială. De la mine porneau mai departe numai prin alți membri ai bandei, mataloși pe vasele străine.

Eu eram cel care ținea o evidență a cutiilor ce intrau sau ieșeau...

Miroiu cunoștea conținutul cutiilor de conserve. Mi le aducea mai mult sau mai puțin conspirativ. În ultima vreme, se cam lăcomea, cerea într-una bani... Devenise, așa cum auzisem, car-tor...

Înțeam legătura cu cinei marinar străini. Nu le cunoșc decît porecele: Ibrahim, Silone, Thor, Jose și Pierre. Se prezentau

gata instruiți. Ridicau „cutiile” după aceiași sistem... Nu știu cine dirija această mișcare. Tom în nici un caz. Vocea de la te-lefon parca nu era a lui. Vocea imi comunica doar atît: „Minea o să te întîlniști cu Thor, ori cu Silone... Predai cinci cutii”. Pentru mine, acest mine însemna ora 12.15, în același loc: la piață. Declar încă o dată că nu cunosc numărul de telefon a lui Tom... Știu de existența a trei posturi telefonice... Pentru fiecare zi a săptămîinii era de serviciu unul din cele trei posturi. De exemplu, la telefonul 14.63 nu puteam telefona decît luni și joi; la 12.35 numai marți și sîmbătă... la 11.32 numai miercuri și vî-neri... și nu la oricînd. Există un program dimineața între 9—12, iar după amiaza între 16.30 și 18.30. Parola era următoare: formam numărul respectiv de trei ori la rînd. A treia oră, ci-neva răspundea printr-un „alo” iar eu pronunțam parola „Cu Mitică”, după care închideam aparatul. Feste exact zece minu-te, eu eram cel chemat, telefonul suna de trei ori — un glas — totdeauna același — imi arăta ce am de făcut... În anumite si-tuații urgente sau alarmante, Tom imi telefona direct, conform aceluiași sistem — suna de trei ori.

Încă de acum trei săptămîni fusesem încunoscînt că Miroiu figurează pe lista noastră neagră. Nu știu cu ce s-a făcut vinovat. Tom mi-a cerut să interzic orice legătură cu dînsul... Zilele tre-cute mi s-a comunicat că Miroiu s-ar fi sinucis...

„ARISTOTEL” — OMUL CU IDEI

Ora 18

Casa, deși în centru, nu era prea arătoasă. Chiar din stradă, nîmereal într-un gang întunecos, o scară de lemn, cu trepte putrede ce ducea către singurul cat al clădirii. O femeie tînră, drăguță, se opri în dreptul gangului, își înălță privirile între cele două ferestre închise ce dădeau în stradă. Se hotărî, în sfîrșit, să intre în fața a trei uși. Pe ele nici o carte de vizită: a-alesc usa din stînga. Nu văzu nici o sonerie, ci ocazînd discret în ușa. De dincolo, se auziseră pașii tirșiți. Apoi ușa se crăpă.

— Cu cine doriți? fu întrebare.

În lumina obscură a palierului, femeia zări fața plăcută a unui bărbat trecut de mult de cea de-a doua tinerețe.

— Cu domnul Traian Grigorescu, răspuse.

— Eu sint...

(VA URMA)

V. BĂRAN

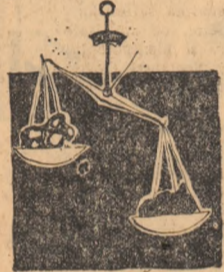
Androcles

Il aduseseră între sulii și-l trântiră în fața stăpînului. — Androcles, îl întrebă stăpînul, de ce ai fugit? — Pentru că nu-mi place. — Dar tu ești sclav. Și tu că te pot ucide? — Sîta. — Am să te ucid! spuse stăpînul.

Pietrele

Unul, ciopind piatra, scoase aur, iar celălalt aer. Cerură și alte pietre și primul, dăltînd-o, ajunse la aur, cel de al doilea la aer. Apoi alte două și se-ntîmplă la fel. — Și tot așa, vreo cîțiva ani la rînd.

Zbor de noapte

— Ai auzit? îl întrebă, la miez de noapte, liliacul, pe celălalt, lipindu-și aripile gelatinoase de capriori. — Ai auzit că vine Zîza? — Cînd? se întorci el. — Spre zori. — Trebuie să vorbim cu Bufnița, spuse calm celălalt. — Și zburară pe sub acoperișuri și țesură la scorbura și mai încoace, pe o salcă arsă, o găsră.

Discipolul

— Nimic nu este Materia. Noi n-o putem nici vedea, nici pipăi. — Dar banca? Se ridică elevul. Dar becul? Dar copacul? — Nu sînt Materia ci formă ale ei. Eu însumi sînt o formă a materiei. — O formă? — Da, o formă în mișcare. Cînd profesorul muri. — Ai grija cum explici, mai spuse el elevului. Miine vei fi profesor. — Materia nu există! explică elevul.

Desene de GH. SASĂRMAN

După ce se mărită cu prințul a cărui vitejească dragoste îi redase înfățișare umană, Odette, ex-lebăda albă, avu o surpriză dezagrebătoare: sotul nu era nici pe departe atât de bogat cum își închipuise. Sompțuoasele candelabre de la curte, elegantele veșminte ale doamnelor de onoare, ceaprazurile de aur ale cavalerilor, dulcele lăute și harfe ale muzicanților — totul nu era decît decorurile și recuzita teatrului de operă. Nici măcar bufonul nu era stăpînul prînzului, ci salariatul aceluiași colectiv, încadrat ca balerin-corișor, categoria a II-a.

Dezamăgirea fu brută, dar cu mîndria caracteristică unei fete regine a păsărilor, Odette nu lăsa să se vadă nimic. Fruntea ei rămase la fel de senină. Zîmbetul la fel de fermăciun, mersul la fel de grațios și gesturile la fel de aeriene. Numai tematica discuțiilor conjugale se modifică nițel.

— De cînd zile n-am mai dat nici un băl, susură ea gales într-o dimineață, fluturîndu-și mina ca o aripișor.

Un cîrd de rațe au avut într-o bună dimineață o ședință operativă pe baltă. La ordinea de zi un singur punct: „Cum să intrăm și noi, rațele, în istorie?”. Ședința era prezidată de Măcăneala, mai marele rațelor care în cuvîntul său a spus printre altele: „În fond care este deosebirea între noi rațele și ele oiștele? Aproape nici una. Au ele picioare în formă de visle? Au! Avem și noi? Avem. Au ele fulgi, avem și noi. Au ele cioc, avem și noi. Și ele au cap, dar și noi avem cap. Și mai e ceva în materie de cap. Niciodată nu se spune: „Ai cap de rață”, ci „Ai cap de gîscă”. De aici rezultă că ele sînt incomparabil mai puțin pregătite decît noi, ca să nu folosesc o expresie mai tare. „E, și atunci ele de ce sînt în istorie? Pentru că au salvat Capitolul? Și mă rog

CUM AU INTRAT RAȚELE ÎN ISTORIE

frumos ce au făcut? Au găsit Ei și? Ce noi nu sîm să măcăm?... „De acord, să intrăm în istorie, dar cum?” întrebă Măcăneala care nu făcea decît un ou pe lună și ala cu coaja moale. „Să măcăm!” sări cîneva cu... ciocul. „Nu mă ține măcăm, trebuie fapte”. — Și pînă la urmă s-a găsit soluția cea mai bună, chiar dacă această soluție a fost rodul gîndirii unor capete de rață. Au intrat fiecare în cite un ou și au fost transportate la o întreprindere agricolă de stat. Puse la incubator, din oua au ieșit, cum e și firesc, rîșuți, care rîșuși, prin hrănire rațională s-au transformat în rațe. Și dacă rațele se fac mari, ce să facă I.A.S.-ul cu ele? Trebuie să le lăveze, că doar nu le-o crește pînă vor muri de adînc bătrîneți. Deci trebuie luate peții. Dar pînă la piață trebuie încheiat un contract cu întreprinderea de valorificare a lașurilor și fructelor (de cînd au ajuns rațele legume și fructe, greu de precizat). Contractele se aranjează în

Cînd îi mai invităm pe prietenii noștri, adoratul? Abia aștept să fac un pas-de-deux cu tine. Jenat, prințul își dresă glasul: — Hm! Da... Hm! Eu... Adică noi... Adică tu și cu mine... — Curaj, noblele învingător al vrăjtorului și unic stăpîn al inimii mele! Rostește-ți

Atunci nu ne rămîne decît să avem mulți, mulți... cum se cheamă? A, da! Mulți bani. Ce trebuie să facem pentru asta? — Să mîncăm! Ochii Odettei, care și așa erau cei mai mari pe o rață de o sută de leghe în jurul castelului, se dublară: — Să ce? — Să mîncăm, draga mea.

M-am obișnuit cu penele de pe vremea cînd eram lebădă. Dar acum m-aș mulțumi și cu o blană. Nu mi-ar sta rău un astrahan negru. De alib m-am săturat pe toată viața. — Sigur! confirmă prințul. În nici un caz alb. — Dragostea mea! gînguri ea ca o fostă turturică. Cînd mi-o aduci?

Sofia sa îi fulgeră cu o privire de fostă vulturoaică: — Ascultă, domule, pentru ce te-ai fînt de capul meu? Pentru ce nu m-ai lăsat să rămîn lebădă? Trăiam intradecă i-aș fi cerut o blană sau un pahar de șampanie. El n-ar fi făcut nazuri, dacă aș fi vrut să dau un bal. El nu mi-ar fi vorbit de... aștia... de bani. Și stii de ce? Pentru că mă iubea... Da, da, mă iubea. Era gelos, de aceea mă prefăcuse în lebădă. Nu voia să-mi vadă nimeni nici măcar chipul. Tîe, în schimb, puțin îți pasă dacă n-am ce pune pe mine și ies dezbrăcată în lume... Da, vrăjitorul mă iubea. Și ce dacă era cu cîțiva ani mai în vîrstă ca tine? Era un bărbat foarte bine, foarte distins, un veritabil gentleman. Dar tu ai tăbărit pe el ca un huligan n-ai cu ce ține o nevăzătoare? Prințul o ascultă în tăcere. Și în timp ce ea vorbea, din ce în ce mai tare, din ce în ce mai indignată, el se gîndea: „Cine-ar fi bănuț, așa ceva din partea unei gîngășe lebăde?... Stai, stai... Poate că mi s-a părut mie. Miop cum sînt, n-o fi văzut bine. La urma urmelor, seamănă destul de mult între ele... E atât de ușor să conjungi o lebădă cu o gîscă!”.

POST SCRIPTUM LA...

LACUL LEBEDELOR

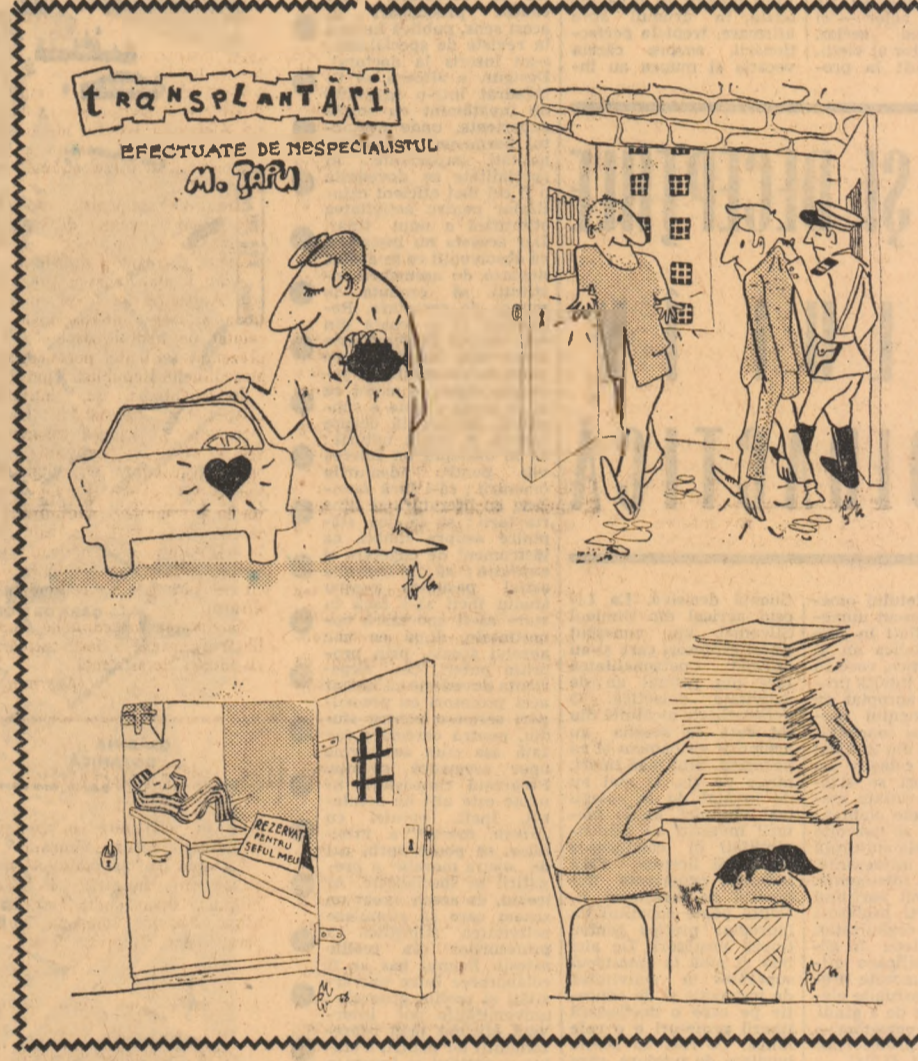
gîndul fără înconjur.

de Nicolae Minel

— N-avem parale! Un frison străbătu trupul diofan al Odettei: — Parale? Vai, ce cuvînt oribil! Ce înseamnă parale? Nu cumva acele discuri turte și galbene pe care voi, oame-nii, vă tot străduiți să le adunați? — Exact! rise prințul, cum incurcat. Fără acele discuri turte și galbene, cum le zici tu — fără bani, cum le zici eu — nu putem face nimic. — Minunat! bătu din palme Odette. Simplu și limpede.

Uite, eu de pildă, o să plec la vîntoare. Sper să-mi pice ceva lepură. O parte îi mîncăm noi, restul îi vindem la piață. Sau tu, de pildă... — A, nu, nu, te rog! Fără pildă cu mine în privința asta. — În vocea ei — de obicei dulce ca mierea — picura seră parcă vreo doi-trei stropi de lălmie. Umerii săi rotunzi, de culoarea sideșului, se înflorâră. — Mi-e frig! scînci ea.

general ușor, mai greu cu li-vratul: în cazul nostru, cu ridicatul. S-au făcut rațele bune de... varză dar întreprinderea de valorificare tace chitic. Trimit cei de la I.A.S. delegați, trimite copane, ca să justifice că rațele sînt numai bune de sacrificat. ceilalți nimic. Și așa, două trimestre, 8555 rațe se bălăceau în apă cu toate că le bătușe de mult ceasul din urmă. Discuții peste discuții: „Luați fraților rațele”. „Nu le luăm nene, ce să facem noi cu ele”. „Păi n-ați vrut rațe?”. „Am vrut, dar nu mai vrem”. „Și ce să facem cu ele?”. „Mîncă-ște-le!”. „Dacă nu înțelegem de sooră bună, vă dăm la Arbitrajul de stat și pe deasupra vă punem să plătiți 80786 lei, sume ce reprezintă furajarea rațelor, deplasarea delegaților, onorariul apărătorilor etc.”. Incepe procesul, încep ple-

SATIRĂ • UMOR • SATIRĂ

SOLUȚII... ADIȚIONALE

Art. 1. — Inceputul de la a-casă dată, înainte de a se trece unul abonant convorbiri adiționale, se vor face cercetări prin vecini pentru a se vedea dacă el nu este plecat în concediu sau în delegație și casa a rămas singură. Informațiile vor fi luate de către Serviciul 03 că tot se ocupă de informații. Art. 2. — Salariile noastre, necăștorite sau divorțate, din motive ce le privește, care fac cunoștință cu persoane de sex opus aflate în vederile lor, atunci cînd sînt solicitate să-și dea numărul de telefon de acasă trebuie să-l rostească neînțeligibil. În felul acesta, cunoștința lor va efectua mai multe convorbiri telefonice pînă va da peste vocea dorită. De asemenea, după ce prietenul a descoperit numărul adevărat și salariata noastră răspunde la telefon, să-i spună „Greșeală”, bine înțeles, schimbîndu-și vocea, nu însă și sentimentele sufletești asupra cărora nu dăm dispoziții. Art. 3. Intregul nostru personal care posedă rufe sau cunoștințe intime în rîndul operatorilor de la centralele telefonice din instituții și întreprinderi trebuie să le roage pe acestea să dea greș în legătura la persoanele care sînt în oraș sau să le răspundă că în interiorul cerut este ocupat, chiar dacă nu este. Astfel, legăturile de rudenie și de prietenie vor fi puse în stăruie legăturilor telefonice dintre cetățeni și ne vor aduce convorbiri adiționale numeroase spre mulțumirea și ne mai criticarea noastră. Art. 4. Se va interzice cu desăvîrșire abonatorilor noștri care, nefiind mîpși, poartă ochelari de vedere să-și lîne pe nas atunci cînd formează numărul de discul aparatului. În acest scop îl se va da de înțeles că, vorbind cu o persoană apropiată, n-are rost s-o mai aproprie și cu dioptriile, iar dacă este vorba de străini, nici măcar alți. Astfel, miopii vor greși numerele telefonice, ceea ce le dorim și noi. Art. 5. Echipa noastră de control al instalațiilor telefonice, tot din motivul din ultima frază conținută de articolul 4, au obligația să lămurească pe abonatăi că telefonul trebuie așezat în casă într-un colț cit mai întunecos. De asemenea, vor cere pînă înțeleg să permită cop-pilor mici joaca la telefon lămurindu-i că formarea unor numere la întimplare este o distracție potrivită vîrstelor lor, obișnuindu-i cu cifrele și deci cu aritmetica. Art. 6. — Acei abonatăi telefonici gumeți din fire care fac fața la telefon persoanelor curosoase vor fi îndrumați să nu folosească în aceste scopuri telefo-nelne publice deoarece atunci cînd vor izbucni în ris multumii de reușită, trecătorii ar putea crede cine știe ce despre ei, ceea ce nu dorim. Art. 7. — Prezenta dispoziție are circuit închis, adică nu va fi adusă la cunoștință persoanelor din afara instituției noastre, pentru că marele public să nu se bage pe fir în telefoanele noastre. De asemenea, personalul nostru nu va efectua cu nimeni nici o convorbire, fie și adițională, pe tema conținutului celor 7 articole precedente. Art. 8. — Exact ca anteriorul, ca să intre bine în cap celor a-virizi. Art. 9. — Nu mai are rost decît pentru cei care n-au înțeles prevederile articolului 8.

V. POPA

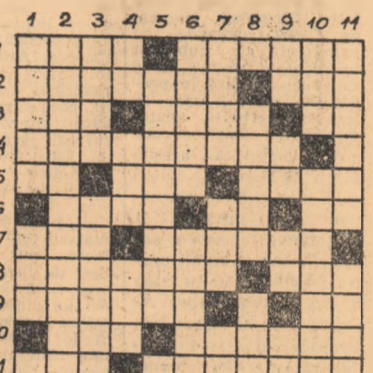
În laral raporturile dintre Stropha și profesorul Katta au deteriorat alarmant. Nici un fel de colaborare, înaltă întru mîntuie impetrabilă asistentul nu respecta în legătură cu maestrul său decît normalele elementare de civilitate obligatorie. Se întîlneau întîmplător pe scări și schimbau, gîscă, câteva fraze convenționale, plate. Profesorul Katta observase de mult că în psihologia discipolului său intervenise o alterare profundă. Se ferea însă să ceară explicații. Adversar al confidențelor silite, aștepta, resemnat, ca Stropha să facă primul pas, încercînd să ora mărturie întru era îndepărtată. Dar fiindcă Stropha continua să-și învîluie tîmpa în cel mai adînc mister — și nu văd în formulare nici un fel de pleoșam — excedat, într-o zi Katta îi atacă fără avertisment: — Ce e cu dumneata, Stropha? — Nimic, maestre. — Ce înseamnă cuvîntul ăsta: „nimic”? Ce semnificație are? Nu spune mare lucru, avînd în același timp, darul să acopere un univers de secrete. Spui „nimic” și afirmi „totul”. Și totuși ce se petrece cu dumnea? Te privește, stupefiat, și nu te recunoșc. — De ce, maestre? — Indiferent, absent, abstras de la orice preocupare concretă, mă întreb, Stropha, dacă nu ești bolnav. — Nu sînt, maestre. — Atunci ești îndrăgostit. Singura explicație. Și fiindcă Stropha tăcea elocvent, un zîmbet infernal, de vic-

torie, înfiori în ochii savantului, semn premonitoriu că descoperise cauza gravei tulburări ce chinușa sufletul asistentului său. — Vaszică, sintem — întrebîndu-l în chip ironic plîrurarul — îndrăgostit? — De cine, Stropha? De o femeie? — Evident, respic, nu fără o ușoară malicie în glas, asistentul. — Tînră? continuă Katta interogatoriul. — Da. — Frumoașă? — Da. — Cum o cheamă? — Eterna. — Frumos nume, îl rețin. Cîte kilograme? — Întrebarea căzu ca o piatră menită să tulbure toate apele. — Nu știu, maestre. E o chestiune importantă? — Pentru cele pe care vreau să-ți le spun, esențială. Și, după ce făcu pauza lui obișnuită, sorțită să sporească interesul celor ce urmau, Katta se explică: — Dragul meu Stropha, iartă-mă dacă mă văd obligat, încă o dată, la o acțiune de DEMITIZARE. De altminteri, tot ce am întreprins mai fundamental în ultimii ani n-a fost decît în cadrul acestor opere de demitizare. Demitizez, Stropha, și o singura funcție cărăia îi recunoșc azi o valoare absolută. Să revin, însă, la dumnea. Ești deci, îndrăgostit. Las la o parte faptul că orice iubire e un fenomen de intoxicare intelectuală, o boală a creierului, analogă oricărei maladii organice. Nu mai insist asupra acestor aspecte, fiind îndeosebite, cunoscute. Despre altceva vreau să-ți vorbesc. Te-am întrebât adineori cîte kilograme are iubita dumitale, Eterna. Nu știu să-mi răspunzi. Să presupunem, de dragul demonstrației, că are cincizeci. Te-ai întrebât vreodată din ce se compun aceste cincizeci de kilograme, din ce e făcută, organic și concret, dragostea dumitale, Stropha? Să-ți spun eu. Din oxigen, din hidrogen și din carbon în părți egale. Dacă despre oxigen și despre hidrogen nu mai văd necesitatea să insist, noțiunile fiindu-ți — sper — suficiente de familiare, lasă-mă să mă întîrzi o clipă, asupra carbonului. — Maestre... — N-am terminat. Deci o treime din iubita dumitale, din femeia pe care o adori, nu reprezintă, efectiv și controlabil, decît cincisprezece kilograme de cărbune. Alți și nimic mai mult. Cincisprezece kilograme de fum condensat cărora le declari dragoste, pentru care suferi, plîngi, te zbuciumi, nu dormi noaptea, slăbești și te gîndești la sinucidere. Cincisprezece kilograme de cărbune cărora le trimiți flori, scrisori pentru care stai în colțul străzii, în ploaie gelos că a întîrziat, fericit c-a venit, exaltat c-a zîmbit, exasperat c-a plîns, înnebunit c-a plecat și că te-a uitat. Spune-mi Stropha, merită? — Și argumentarea profesorului continuă. Alți de convîngătoare, că în aceeași măsură — pe la orele nouă — Eterna primî următoarea scrisoare: „Iubita mea. S-ar putea ca rîndurile mele să te surprindă. Sînt însă obligat să-ți spun adevărul. Ne despărțim. Nu pot iubi cincisprezece kilograme de mîngal, și nici măcar de antracit. Iartă-mă, Stropha”. Și în acest chip, toate intrară în normal Stropha se întoarse la cercetările sale, iar Katta își continuă, senin, olimpiant, salvatoarea lui operă de demitizare. (VA URMA)

SATIRĂ • UMOR • SATIRĂ

JOCURI • JOGURI

PE UN PICIOR DE PLAI. ORIZONTAL: 1. Cîntecul holderilor — În sat la noi, 2. Aurul ogorului (pl). Formația de la cămin. 3. Propice pisciculturii — Cea populărilor a constituit dintotdeauna un tezaur de nepretuit al culturii naționale — Cămășile lelei. 4. Miile de „cui-puțor” ale ogorului. 5. Alfa și omega (abr). — A reda agră-culturii terenuri miglă-tinoase. 6. Numai — Lei! — De la (od) 7. Mic arbust — God-podar chibzuit 8. Vop-șor în radă — Ob-șervăția (pres.) 9. Legea de bază a co-op-eratoriilor — Spe-

tează la războiul de țesut. 10. Cureauă de meșină — Asociații comune. 7. Indigenii din Filipine — Par-celă — Neg! 8. Ve-che măsură de lungi-mie — Teritoriile lui Bachus. 9. Zar la table — Pare! — Ro-cada mică. — Primul număr. 10. Actuale — Mașini agricole com-plexe 11. Scos din ghearele secrete! — Plantă comestibilă. — Cîrcă (pres.) A-odihni 5. Cunoscută interpretă de muzică populară românească. 6. O picătură — Parte componentă a unei comune. 7. Indigenii din Filipine — Par-celă — Neg! 8. Ve-che măsură de lungi-mie — Teritoriile lui Bachus. 9. Zar la table — Pare! — Ro-cada mică. — Primul număr. 10. Actuale — Mașini agricole com-plexe 11. Scos din ghearele secrete! — Plantă comestibilă. — Cîrcă (pres.) A-odihni 5. Cunoscută interpretă de muzică populară românească. T. MICHINICI

BIVERB (2.6) PRD IVAN I. ION

MAXIME PROST ÎNTELESE

Întîlnind odată o turmă numeroasă de mioare calul spuse-n tîrecăt către-amea care transporta pe spate grelele saci de samar. — Nu-ntelez un lucru foarte de mirare și te rog răspunde-mi, pentru ce, mișcare, oi sînt multe sute, singur tu, mișgar? — O, răspunde-acesta, dar e foarte clar! Doar „tot ce este excelent, e rar!” — Un deluau hătrîn, puternic, fu mușcat de un cățel dar în loc să-l pedepsească, se uita de sus la el și se depărta agale, fără-a riposta de fel. Atunci, foarte indignată, strigă una din răștuse: — Preapurturicule Hector, de ce-l lași ca să te muște? — Pentru că, răspunde Hector, „vulturul nu prinde muște!”

FLORIN IONESCU

Prezentarea scrisorilor de acreditare președintelui Consiliului de Stat, de către ambasadorul R. S. Cehoslovace la București

Cuvîntările rostite

În cuvîntul rostit cu acest prilej, ambasadorul R. S. Cehoslovace a spus:

Am onorarea să vă înmîna scrisorile prezentele Republicii Socialiste Cehoslovace...

Permiteți-mi să folosesc această ocazie și să vă transmit, tovarășe președinte, dumneavoastră...

În cuvîntul de răspuns, tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat, a spus:

Primind cu deosebită plăcere scrisorile prin care președintele Republicii Socialiste Cehoslovace...

În numele Consiliului de Stat și al Marii Adunări Naționale, al guvernului și poporului român...

În perioada actuală - poporul cehoslovac, sub conducerea Partidului Comunist din Cehoslovacia...

Apreciem foarte mult simpatia și înțelegerea cu care a fost primită în Republica Socialistă România...

Vă pot asigura, stimate tovarășe președinte, de dorința sinceră a guvernului cehoslovac...

Primul nostru tratat de alianță de după război, de la semnarea căruia în zilele următoare se împlinesc 20 de ani...

Consacrîndu-și eforturile și energiile creatoare în împlinirea programului de dezvoltare...

La solemnitatea prezentării scrisorilor de acreditare și convorbire au participat Corneliu Mănescu, ministrul Afacerilor externe...

Amplasorul Republicii Socialiste Cehoslovace a fost însoțit de membri ai ambasadei.

VIZITA PREȘEDINTELUI REPUBLICII TUNISIENE, HABIB BOURGUIBA

BRAȘOV. — De la trimiterea Agerpres M. Bumbac și N. Bădea.

Vineri dimineață, președintele Republicii Tunisiene, Habib Bourguiba, și soția sa oficială...

La plecarea oaspeților au fost asigurați de Gheorghe Pană, președintele Consiliului popular județean Brașov...

La Ploiești

În drum spre Capitală, președintele Tunisienilor a făcut o vizită la uzinele constructoare de mașini...

În sala de consiliu, directorul general al uzinei, inginer Dumitru Nistor, a informat pe oaspeți despre fazele principale...

După ce s-a vizitat unele din secțiile uzinei, oaspeții au asistat pe platforma de montaj general la o demonstrație de urcare și coborîre...

În timpul vizitei în uzină, președintele Habib Bourguiba s-a oprit la mașina și utilajele unde lucrău muncitorii...

Convorbirea președintelui Republicii Tunisiene a fost urmată cu interes de asistenți.

Conferința ținută în Aula Universității din București

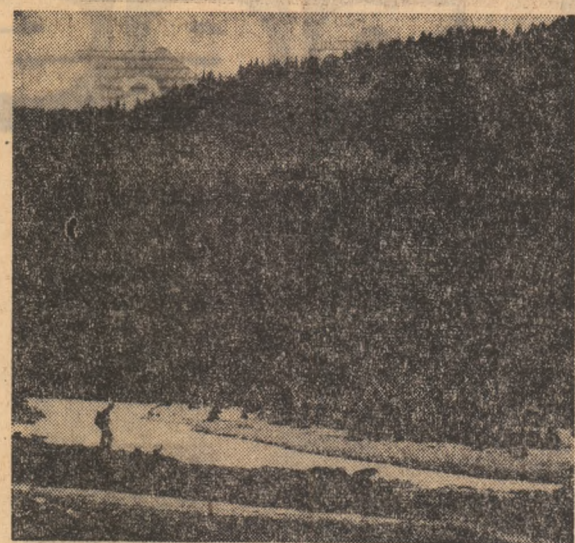
Răspunzînd invitației Asociației de drept internațional și relații internaționale, președintele Republicii Tunisiene...

Erna de Istă Emil Bodnaraș, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Corneliu Mănescu, ministrul Afacerilor externe...

Acad. Traian Ionescu, președintele Asociației de drept internațional și relații internaționale...

În convorbirea sa, intitulată „Experiența tunisiană”, Habib Bourguiba a expus concepțiile sale în conducerea statului tunisian...

Convorbirea președintelui Republicii Tunisiene a fost urmată cu interes de asistenți.

Pe Valea Frumoasei

Foto: SORIN DAN

Calculatoarele în economie

(Urmare din pag. 1)

atunci cînd se construiesc dintr-odată un număr mare de blocuri, cu un număr mare de etaje, fiecare, cu un număr mare de apartamente...

Erna de Istă Emil Bodnaraș, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Corneliu Mănescu, ministrul Afacerilor externe...

Acad. Traian Ionescu, președintele Asociației de drept internațional și relații internaționale...

Se știe că prin cibernetică se înțelege știința conducerii într-un sistem mare. În speță, prin cibernetică economică se înțelege știința conducerii marilor întreprinderi economice...

Planul prevede promovarea schimburilor de specialiști. Informații, materiale documentare, diferite publicități de specialitate precum și dezvoltarea colaborării directe între institute medicale din cele două țări.

De la Consiliul de Miniștri

În ziua de 11 iulie 1968, a avut loc o ședință a Biroului Permanent al Consiliului de Miniștri, care a examinat cererea prezentată președintelui Consiliului de Miniștri...

Luînd în discuție această cerere, Biroul Permanent al Consiliului de Miniștri a dat o înaltă apreciere activității valoroase desfășurate de tovarășul Aurel Vijoli...

În numele Consiliului de Miniștri, Biroul Permanent l-a adus mulțumiri pentru munca desfășurată în diferitele funcții încredințate de partid și guvern și, dîndu-și acordul față de cererea prezentată, și-a exprimat totodată convingerea că tovarășul Aurel Vijoli va aduce și în viitor contribuția sa prețioasă la rezolvarea problemelor ce ne stau în față.

INFORMAȚII

Tovarășul Ion Iliescu în vizită în R. P. Bulgaria

Vineri dimineață a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Sofia, tovarășul ION ILIESCU, prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministrul pentru problemele tineretului...

Vineri, 12 iulie, Corneliu Mănescu, ministrul Afacerilor externe, a primit în audiență pe Karel Kurka, în legătură cu prezentarea scrisorilor sale de acreditare, ca ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste Cehoslovace în Republica Socialistă România.

La 12 iulie, la Ministerul Sănătății a fost semnat planul de colaborare pe anul 1968 în domeniul medicinei și corotării sănătății între Ministerul Sănătății al Republicii Socialiste România și Ministerul Sănătății al Republicii Populare Ungare.

Planul prevede promovarea schimburilor de specialiști. Informații, materiale documentare, diferite publicități de specialitate precum și dezvoltarea colaborării directe între institute medicale din cele două țări.

SPORT
PRONOSTICUL ZIARULUI NOSTRU PENTRU CONCURSUL PRONOSTIC NR. 28 etapa din 14 Iulie 1968

REZULTATELE CONCURSULUI
„Vă pricepeți la fotbal?”
Rezultatele concursului „Vă pricepeți la fotbal?”

MERIDIAN SPORTIV
Disputată pe ruta Cluj-Sibiu (170 km), cea de-a 6-a etapă a competiției cicliste internaționale „CUPA VOINTA”...

E ANOTIMPUL DE AUR AL MARILOR VACANȚE!
INAINTE DE A PLECA LA MARE SAU LA MUNTE, COMPLETAȚI-VĂ GARDEROBA CU ARTICOLE DE PLAJĂ, ROCHII DIN TESĂTURI UNI SAU IMPRIMATE, PANTALONI, COMPLEURI PENTRU PLAJĂ, COSTUME DE BAIE, BLUZE, FUSTE, VA PUTEȚI CUMPARA CU REDUCERI DE PREȚURI PÎNĂ LA 30%.

de peste hotarele

Alarmă la Saigon

Intreaga poliție saigoneză se află de vineri după-amiază în stare de alarmă în urma unor informații primite dintr-o sursă din Frontul Național de Eliberare ar urma să atace în următoarele 24 de ore sediile forțelor de siguranță ale regimului militar sud-vietnamez. Agenția France Presse transmite că străzile care duc spre cartierul general al siguranței saigoneze, în imediata apropiere a Palatului prezidențial, au fost blocate cu baricade, iar circulația a fost interzisă.

Noul guvern francez

Un comunicat al Președinției Republicii Franceze a făcut cunoscută vineri seara lista noului guvern, aprobată de președintele de Gaulle, la propunerea primului ministru, Maurice Couve de Murville. Repartiza principalelor portofolii este următoarea: ministru afacerilor externe — Michel Debré; ministru afacerilor interne — Raymond Marcellin; ministru amestecelor — Pierre Messmer; ministru economiei și finanțelor — François Ortoli; ministru industriei — André Bettencourt; ministru agriculturii — Robert Boulin; ministru justiției — René Capitant; ministru educației naționale — Edgar Faure; ministru de stat înscrisat cu probleme sociale — Maurice Schumann; ministru de stat înscrisat cu probleme culturale André Malraux; ministru de stat înscrisat cu relațiile cu Parlamentul — Roger Frey.

Sesiunea Comisiei inter-guvernamentale economice româno-sovietice

MOSCOVA. 12 — Corespondentul Agerpres, N. Cristoloveanu, transmite: Vineri începe la Moscova lucrările celei de-a doua sesiuni a Comisiei inter-guvernamentale de colaborare economică între Republica Socialistă România și Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice. Lucrările sînt conduse de Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, președinte părții române în Comisia inter-guvernamentale, și de M. A. Lesecio, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice, președinte părții sovietice a acestei comisii.

Cu ocazia prezenței la Moscova a tovarășului Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, care participă la lucrările celei de-a doua sesiuni a Comisiei inter-guvernamentale de colaborare economică româno-sovietice, Teodor Mărculescu, ambasadorul Republicii Socialiste România în Uniunea Sovietică, a oferit vineri după-amiază un cocktail în saloanele ambasadei române.

Au luat parte M. A. Lesecio, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., membrul celor două delegații guvernamentale care participă la lucrările comisiei, reprezentanți ai conducerii ministerului afacerilor externe, ministerului comerțului exterior și al altor instituții centrale sovietice.

Lege marțială în Brazilia?

Președintele Braziliei, Arthur da Costa e Silva, a convocat de urgență joi seara o reuniune a guvernului și a Consiliului securității naționale, în cursul căreia au fost discutate, potrivit agenției U.P.I., măsurile excepționale ce vor fi luate pentru a face față situației create în urma demonstrațiilor studențești.

Si-au pus mâinile care simbolizează moartea — moartea care seceră fără sens vieți vietnameze și americane într-un război de intervenție și agresiune de rezonanță America — și au pornit într-o demonstrație pe străzile din San Francisco. Pe pancartele

portate de ei, citiva dintre mii, zecile de mii de americani simpli care participă în toate colțurile Statelor Unite la demonstrațiile, mîngîrile împotriva războiului din Vietnam scrie: „Aduceți imediat înăcase noastre războiul!”

Scrisoarea Conferinței de partid de la Praga adresată organizației de partid din Moscova

PRAGA 12 (Agerpres). — Ziarul cehoslovac „VEGERNI PRAHA” din 11 iulie publică scrisoarea delegaților la conferința orășenească extraordinară de partid de la Praga adresată organizației orășenești de partid din Moscova, în care se spune între altele: În cadrul dezbaterilor inițiate de Comitetul Central al Partidului, la care a luat parte întregul popor din Cehoslovacia, cele două probleme cardinale ale vieții noastre sociale și politice nu au fost afectate de nici un fel de indoliență cit de serioasă și prima problemă o constituie caracterul socialist al societății noastre, și a doua problemă sistemul nostru de alianță. Majoritatea covârșitoare a cetățenilor din țara noastră au lăsat astfel să se înțeleagă în mod clar că ei consideră socialismul o realitate temeinică și permanentă a societății noastre, exprimîndu-și convingerea că în lumea neliniștită

de astăzi alianța noastră cu Uniunea Sovietică și cu ceilalți prieteni din țările socialiste reprezintă garanția cea mai sigură a existenței popoarelor noastre și a independenței statului nostru. Ținem să subliniem din nou că drumul pe care am pornit sub conducerea partidului nostru duce din necesitate de a rezolva problemele acumulate care privesc societatea noastră, necesitate de a deschide noi perspective pentru dezvoltarea ei socialistă. Sistem convins că ceea ce se petrece la noi astăzi corespunde intereselor socialismului și reprezintă aportul nostru la mișcarea revoluționară și comunistă internațională din care facem parte și la întărirea căreia vom contribui cu toate forțele noastre. Ca internaționaliști ne dăm seama de datoria noastră primordială față de clasa muncitoare și poporul țării noastre, Partidul Comunist din Cehoslovacia se va putea bucura de încrederea poporului acestei țări dacă poporul îl va considera apărător al libertăților naționale și democratice.

Am fi bucuroși dacă ar fi acceptat în acest spirit actuala etapă a dezvoltării republicii noastre socialiste, dacă ar fi înțeles problemele ei specifice. Partidul nostru comunist nu uită nici pentru o clipă înțelegerea lui principială cu celelalte partide comuniste și muncitorești și nici credința lui față de alianțele și relațiile prietenești susținute de singele vărsat în comun, se arată în scrisoare.

„PRACTICI ANACRONICE MENITE EȘECULUI”

Un articol din ziarul tunisian L'Action

TUNIS 12 (Agerpres). — Sub titlul „PRACTICI ANACRONICE MENITE EȘECULUI” ziarul tunisian „L'ACTION”, organ al partidului socialist destinar public sub semnătura lui Moncef Jaafar un editorial în care se arată că în actuala perioadă istorică, caracterizată prin recunoașterea drepturilor naționale ale tuturor popoarelor și prin afirmarea personalității fiecărei din ele este regretabil să se constate supraviețuirea unor anumite tendințe de imixtiune în treburile altora și chiar de intervenție directă.

Referindu-se la perioada de față în care sînt lichidate imperiile coloniale, sînt respinse zonele de influență, se destramă blocurile, se caută un nou echilibru prin respectarea tuturor suveranităților, semnatarul articolului menționează că este supărător ca anumite puteri să pretindă pe aliori că nu mai pot rămîne „indiferente” față de situația dintr-o țară străină. „De aceea, produse uimire faptul că, în fața evenimentelor interne dintr-o țară sau alta, unii își aragă dreptul de a da sfaturi în numele intereselor naționale, al securității, al ideologiei sau al fraternității. În acest fel, unii își permit să hărțuiască guvernele legale instalate, iar oameni aflați în mod legitim în fruntea țărilor lor sînt atacați în public și amenințați, îndrăznindu-se să se conteste în mod brutal voiața popoarelor care și-au ales cu frumetea și cu căldura lor proprie”. Evocînd această situație, ziarul arată că „mai sînt încă astăzi țări care din afară, nechemate de autoritățile legale instalate, firă o corectă din partea deținătorilor puterii legitime își aragă dreptul să intervină în treburile altora, firă să se gîndească la consecințele nefaste ale unor asemenea imixti-

Un drum cu avionul din spre Africa nu purta, acum două zile, destinația Marsiliei. De la sece kilometri înălțime privirea cădea pe dreptunghiul deschis al vechiului port, colorat de mii de bărci și baten-uri pentru promenadă, peste înălțimile de aur ale vestitelor „Notre Dame de la Grade”, dar parca și mai mult aluneca asupra de-un magnet, spre sărărit, unde se topea în zare Coasta de Azur. Monaco, Monte-Carlo, Nissa, Antibes, Juan-les-Pins, Cannes, Grasse, Saint Raphael, Saint Tropez, Toulon... O lume hănuită de dolce farmetrie; o atmosferă de zefir; o mare de mătase brodată cu palmieri; orașe de calcar, albe; pămînt cumințit, modest, în subordinea categorice ale astrului zilei... Văremem încă o dată Coasta de Azur cu numai două luni în urmă, tot dintr-un avion, dar care venea dinspre Paris, avion care făcea parca anume o buclă deasupra Marsiliei pentru a o lua spre sfînga, atră și el de magnetul „Monte-Carlo-ului”. Era într-o după-amiază, cînd Mediterana privea, toată, cum apune soarele deasupra Spaniei. Zburam ușor în largul mării, înălțîndu-ne de-a sudea alitoralului francez de sud deasupra sub ochii noștri, parca pentru a ne convinge de ce este altă de vestită între

Note de drum ORA COASTEI DE AZUR

punetele de atracție turistice ale globului pămîntesc, „coasta de aur” cunoaște rival în lume” — cum spun, puțin infatușat, reclamele de atracție. Fapt este că vînd-o de sus în întregime n-am rezistat tentației de a o cunoaște, tot în întregime, — făcîndu-ne invers, pe jos, cu mașina, de la granița Franței cu Italia pînă la portul Marsiliei. Cum era de așteptat, denumirea de „Coasta de Azur”, vine de la un poet — Stephen Ligard — care a cîntat-o astfel într-unul din volumele sale de versuri de prin 1887, volum care purta drept titlu numele devenit celebru. Frumetea acestui litoral se datorează mai întîi frumuseții sale naturale. Sînt locuri unde muntele vine să se înfîlțosească direct cu marea, uneori purtînd pe creștet, pînă în vară, calota de zăpadă, născînd la poale adevărate floriuri de iuniște și retrage-re, așa cum întîlnim în zona graniței italiene; aliori el lasă loc domoalei cîmpii să sîrteze mare și atunci plajele deschid largi arcuri de nisip molatic, cum este Nisa. Dar frumusețea adevărată a Coastei de Azur, după impresiile noastre, o dă acel moment al mării înțesate cu timpul, ori clădită mereu în prezent, de milioane de oameni plecați în căutarea unei vremi de vacanță. Există ceva în noi totuși care se răz-bună contra ocupației statice, concret-utilitariste, și care răfănușește a visare, a uitare, poate chiar a folie pentru cele câteva săptămîni cînd sînim numai ai naturii — ai muntelui ori ai mării. Alături născocim ceva, ce nu e de toate zilele. Așa s-a născut însăși Coasta de Azur. Oprit de un cordon sanitar contra holerei, un bogătaş englez, lordul Brougham, a trebuit să se odihnească obișnuit într-un mic port de pescari, numit Cannes (1834). Trei-patru ani la rînd el a revenit aici vîsind evadarea din cejurile britanice; așa s-a născut Cannes, localitatea care găzduiește anual pe cel mai mari artiști de film al lumii. În 1856, principele de Monaco autoriza deschiderea unei „case de jocuri” pe care apoi a îndebărit-o de palatul său, dîndu-și într-un loc ceva mai izolat; așa s-a născut Monte-Carlo. O stea a filmului contemporan francez — frumoașa Brigitte Bardot — se agumă că a avut din amorieală stațiunea Saint Tropez: fujind de admiratori și refugindu-se aici, orașelul s-a

trăit învadat de tînărți de pe toate meridianele. De la hănușul fapagat de vacanță s-au născut, pînă de pînă, stațiunile acestor litorale. Hazardul acesta a adus anul, dorința de originalitate, inovația pentru timpul consacrat plăcerii. Coasta de Azur a devenit o pa-stune și ea s-a dublat de o industrie — a hotelurilor, a băilor, a restaurantelor, dancing-urilor, caselor de joc, a comerțului fastuos ori foarte lefin. La Monte-Carlo, unde am închiriat o mașină pentru călătoria noastră jurnalistică de 500 de km pînă la Marsilia, am fost serviți de două studenți englezizați, angajați în vacanță la firma „Hertz” care ne-au dat ultimele indicații privind tehnica conducerii unui „Renault-16” — there venite să muncescă pentru a putea petrece o lună la Mediterana și poate, mai mult decît atât, „la Monte-Carlo”, căci marea nu o vedeau decît seara. Salariul lor — cîteva sute de franci, și tot aici, la Monte-Carlo, într-o noaptea pe la ora 2 am cunoscut oca-lume a avuției fără limite, cîntîndu-și pașanii care nu se mai pot plăti nici cu milioane, angajați în jocurile de ruletă, cu o miză între 5 și 10 000 franci (această ultimă cifră fiind egală cu aproximativ salariul pe un an al unui funcționar mediu francez). Vagoane de bănet

14 iulie este sărbătoarea națională a Irakului. Se împlinesc zece ani de cînd poporul irakian a răsturnat regimul monarchic și a proclamat republica. În fotografie: vederea din Bagdad.

pe scurt

● IN DIFERITE CARTIERE ALE SOFIEI au fost inaugurate vineri mai multe obiective, construite special pentru Festivalul mondial al tinereții, care va avea loc în această lună în capitala Bulgariei.

● IN PARTEA DE EST A RAȘAII a fost înălțată sala de sporturi „Festivalina” cu o capacitate de pînă la 6 000 spectatori. Orașelul festivalului a fost construit în departe de aeroport și este gata să primească circa 9 000 de delegați străini. Orașelul este compus din 18 blocuri, însumînd 1 174 de apartamente. După terminarea festivalului, în unele blocuri se vor muta locuitorii ai Sofiei. Tot pentru festival au mai fost inaugurate trei terenuri sportive, bazine de înot în aer liber. Lingă bazinele „Diana” au fost înălțate două blocuri cu 12 etaje, care vor găzdui mai multe delegații sportive.

● Cu prilejul inaugurării sălii „Festivalina” a avut loc un miting, la care au participat Tudor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C.B., președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Bulgariei, și alți conducători de partid și de stat.

● IN ZILELE DE 11 și 12 iulie au avut loc lucrările Consiliului B.I.E. (Biroul Internațional al Educației). La dezbateri au luat parte reprezentanți ai celor 40 țări membre ale Consiliului, între care și România. Participanții au adoptat în unanimitate Proiectul de unificare a B.I.E. cu U.N.E.S.C.O., care

prevede că cel din urmă fiind parte integrantă a U.N.E.S.C.O., își păstrează autonomia funcțională în sensul că va întreprinde în continuare legături directe, cu ministerele învățămîntului și înlocuitorii de specialitate. S-a adoptat, de asemenea, un document conținînd propuneri și sugestii ale B.I.E. către U.N.E.S.C.O., în care au fost incluse o serie de recomandări unice. Mircea Constantinescu, adjunct al Pompiliu Vlăcu, director general în Ministerul Învățămîntului.

● MARTI își va relua lucrările la Geneva Comitetul celor 18 state pentru dezarmare, a anunțat purtătorul de cuvînt al O.N.U.

● ÎNTR-UN INTERVIU acordat ziarului „FRANKFURTER RUNDSCHAU”, președintele celui mai mare sindicat al metalurgistilor din R.F. a Germaniei, Otto Brenner, a cerut din nou interzicerea partidului nazist. P.N.D. El a subliniat că în cazul în care guvernul nu va lua măsurile necesare, sindicații metalurgistilor vor continua lupta lor împotriva P.N.D.-ului.

● IN PARTEA DE NORD A OCEANULUI ATLANTIC, în mările Baltică, a Norvegiei și Barents se deslășoară contestat manevre comune de stat major ale flotelor Uniunii Sovietice,

R. D. G. și R. P. Polone, la care participă statele majore ale flotelor, nave de diferite tipuri, aviația maritimă, unități ale infanteriei marine.

● TENIȘULUI CREATĂ ÎN URUGUAY ca urmare a demonstrațiilor studențești și conflictelor sociale s-a agravat în cursul zilei de joi, cînd au avut loc noi manifestații. Convenția națională a muncitorilor a anunțat că la 11 iulie va fi declarat o grevă generală.

● IHSAN SABRI CAGLAYANGIL, ministrul afacerilor externe al Turciei, și-a încheiat vineri vizita oficială în Uniunea Sovietică, plecînd spre patrie. Într-o declarație făcută ziariștilor la plecarea, ministrul de externe al Turciei și-a exprimat satisfacția în legătură cu rezultatele negocierilor avute. Turcia a declarat că, dorind în mod sincer să dezvolte relații cu U.R.S.S. în avantajul ambelor părți și în scopul consolidării păcii în lume. Vom continua să depunem eforturi, a spus el, pentru stabilirea unor bune relații cu vecinii noștri și cu țările din regiunea noastră.

● CAMERA DEPUTAȚILOR al Parlamentului italian a acordat joi seara cu 263 voturi pentru, 252 contra și 88 abțineri investitura guvernului Leone.

PEISAJ ELECTORAL AMERICAN

În urmă cu două luni, cel mai uzitat termen în calculele electorale americane era „Open Convention” (Convenție deschisă). Retragerea din arenă a președintelui Johnson, lupta strînsă triumfulară a Humphrey — Robert Kennedy — McCarthy în tabăra democrată (cu repercușiunile ei și în tabăra republicană) făceau probabil o înfruntare deschisă în cadrul Convenției celor două partide care au a desemna candidații la cursa pentru Casa Albă. Acum, în preajma întrunirii Convențiilor (5 august — delegații republicani la Miami, 26 august — delegații democrați la Chicago), termenii unanimit folosiți de presa americană sînt „Convenții fără incognito” și „jocurile au fost făcute”

putut-o face. O dată cu dispariția lui Kennedy acest factor a fost înlăturat, guvernatorul New York-ului pierzînd unul din principalele sale atu-uri. Concomitent — au sporit șansele — și așa considerabile — ale lui Nixon; mulți dintre delegații republicani „nehotărîți” pot fi acum înclinați să considere că Nixon e contracandidatul cel mai potrivit pentru probabila candidatură a lui Hubert Humphrey. Teoretic, statisticele manipu-

crase-certe voturi favorabile, față de cele 112 necesare pentru înțirirea investiturii, o situație analogă se conturează și în lagărul republican, unde Nixon contază pe circa 900 de voturi favorabile (numărul de voturi necesare investiturii fiind de 667). Inseamnă aceasta că bătălia candidaturilor o declață? Cei mai mulți observatori ai scenei politice americane înclina să răspundă afirmativ. Ună nu exclud însă „modificările psihologice” zente a deschiderea spre sfînga, spre depășirea statu-quo-ului și da, a crea imaginea unei distanțări de poziția actuală a administrației cu care s-a identificat total”. În două declarații de publicitate joi la Washington, Hubert Humphrey a făcut precizări programatice (primele de această natură). El a propus crearea mai multor consilii consultative care vor permite dezbateri pe plan federal și pe plan local și a recomandată crearea „unor noi mijloace de co-

Comara seara. Marsilia ne-a primit cu lumina și cu forță de-a dreptul italiană. Aici, aproape, în apele Mediteranei se vedeau insula și cetatea — închisura din care se știe că ar fi evadat Monte-Cristo. Realitatea, romantismul, visarea se contopeau cu legenda. Ca peste tot, de altfel, în acest jor al vacanței, rivalii și poate neajuns.

EUGEN FLORESCU

Rockefeller care preconizează tendințe de „retanore” în cadrul partidului republican. Guvernatorul New York-ului își puseese cea mai mare speranță în teama delegaților la Convenția din Miami față de candidatură lui Kennedy. Republicanii trebuie să-și aleagă candidatul înainte de hotărîrea democraților. Abit timp cit Robert Kennedy era în competiție, exista, destul de accentuat, teama că Nixon nu l-ar fi putut învinge pe Kennedy în vreme ce Rockefeller ar fi

la în culisele apropiatelor Convenții de la Miami și Chicago dau drept „favoriți” să-l sută pe Humphrey și Nixon. „A-i sufla lui Humphrey desemnarea — observă Cyrus Sulzberger — în NEW YORK TIMES — este aritmetic imposibil”. Evaluarea lui Sulzberger se bazează pe o analiză foarte exactă a numărului delegaților care s-au exprimat oficial în favoarea actualului vicepreședinte sau care „au tendințe net favorabile acestuia”. Este vorba de un total de 1 602,

pe care le-ar putea exercita asupra delegaților la cele două convenții sondajele de opinie ce se succed în serie acum, după epuizarea testelor alegerilor preliminare. Tocmai în vederea asigurării succesului în aceste sondaje de opinie, candidații aflați în cursă își intensifică în mod vădit eforturile destinate îmbușăririi imaginii lor în ochii opiniei publice. Se remarcă, de pildă, în acest sens, ceea ce NEW YORK TIMES denumeste „efortul lui Humphrey de a pre-municeare între președinte și cel care, în trecut, au fost excluși de la o participare importantă la viața națională, din cauza rezei, sărăciei, a unor factori geografici etc”. Referindu-se la problema de politică externă, Humphrey a declarat că prioritatea politică este declararea americană trebuie acordată în decada viitoare „reconcilierii relațiilor est-vest”. Vicepreședintele a arătat necesitatea încheierii unui acord de dezarmare între S.U.A. și U.R.S.S., prevăzînd, îndeosebi, o